

A kosárlabda az élete, Paks az otthona,
itt vált igazi játékoszá.

Portrénk Gulyás Róbertől a 15. oldalon

Fotó: Molnár Gyula

Paksi Hírnök

Az írás megmarad.

XVIII. ÉVF. 17. SZÁM

ALAPÍTVÁ 1989-BEN

2009. SZEPTEMBER 11.

Fotó: Szaffner Ferenc

Szépség-
verseny 20. oldal

Válságkezelés
az ipari parkban

3. oldal

Sárgödör tér:
lesz-e
kompromisszum?

8-9. oldal

Élet az utcán

10. oldal

Olvasói levél a
csónakház kapcsán

11. oldal

Ausztráliában
pörgött a bot

14. oldal

Fotó: Molnár Gyula

Nagy
Sportágválasztó

17. oldal

MECSEKVIDÉKE
TAKARÉKSZÖVETKEZET

48 éve Ügyfeleink szolgálatában!

Paks, Villany u. 4. Telefon: 75/511-240

Jelen tájékoztató nem minősül ajánlattételnek.

A szerződések részletes leírását az üzlet- és termékszabályzatok tartalmazzák !

TUD JOBBAT? EURO megtakarításaira, most két hónapra is magas, évi 6,25% **betéti kamatot (EBKM: 6,25%)** kínálunk. Egyszeri lekötésű, pénzintézetünknel újak minősülő számlabetétekre vonatkozó ajánlatunk visszavonásig érvényes.

Sokan korszerűsítik otthonukat

Százhusz paksi ház- és lakástulajdonos igényelt támogatást az önkormányzat energiatakarékos korszerűsítésre kiírt pályázatán. Az erre a célra elkülönített 27 millió forintos keretre a hagyományos technológiával épült otthonok és – ahol még nem valósult meg a panelprogram – egyéni- leg a panellakások tulajdonosai is beadhatták igényüket.

Három éve írja ki pályázatát a paksi önkormányzat a téglalakások energiatakarékos korszerűsítésének támogatására, lehetőséget teremtve arra, hogy ne csupán a panel társasházak kaphassanak anyagi segítséget otthonaik hőszigetelésére vagy nyílászáró cseréjére. – A pályázat egyre népszerűbb, évről évre egyre több érdeklődő keresi fel a városházát tájékoztatásért. 2007-ben harminc, 2008-ban hatvanegy, idén pedig már százhusz jelentkező pályázati anyagát bíráljuk el – mondta el Dóczy Miklós, a műszaki osztály munkatársa. Az idei kiírás július végén jelent meg, de az érdeklődők nagy

Fotó: Szatmáner Ferenc

Lepp Jenőné a Kishegyi úton épp a virágoskertet rendezi. A mellettük lévő társasház már megújult, s várja, hogy az ő lépcsőházuk is megújuljon.

száma miatt augusztus közepén lezárták a jelentkezést, mivel a képviselő-testület által erre a célra elkülönített 27 millió forintos keretre a pályázatok előzetes összesítése után közel 36 millió forintnyi igény érkezett a polgármesteri hivatalhoz. Az állami pályázati kiírás szerint az önkormányzati támogatás összege az állami résszel együtt nem haladhatja meg az indokolt felújítási költség ötven százalékát. Az államhoz harminc százalékra lehet pályázni, így az önkormányzattól jellemzően 20 százalék támogatást igényeltek a jelentkezők. Felső határt is szab a rendelet: ha egy felújítási célt kíván megvalósítani a pályázó (ami lehet külső homlokzati hőszigetelés, nyílászáró-csere vagy technológiai felújítás), akkor az önkormányzatnál maximum 400 ezer, ha két célt jelöl meg, akkor 500 ezer forint helyi támogatás igényelhető.

Az önkormányzat gazdasági bizottsága úgy döntött, hogy valamennyi pályázót támogatja, így már csak az állami döntésre kell várni, és újabb paksi otthonok válhatnak a kor követelményeinek megfelelővé: nem csak megszépülnek, de fenntartási költségeik is jóval alacsonyabbak lesznek.

Dallos Szilvia

Felkészülnek a tavaszi esőkre az alvégen

Belvízátemelők épülnek az Árok utcánál és a Páli árok-nál. A beruházás szeptemberben indul és november végén fejeződik be. Az ár- és belvízvédelmi rendszer korszerűsítésére 90 millió forintos régiós támogatást nyert a város.

Június elején egy felhőszakadás alkalmával hét lakóingatlant öntött el a víz az alvégen, az önkormányzat több mint 3 millió forintot fizetett ki a kármentesítést végrehajtó cégnek. Pakson szinte minden évben előfordul nagyobb esőzések idején, hogy a nyárihoz hasonló belvízhelyzet alakul ki amiatt, hogy a tavaszi áradások idején a Páli ároknál és az Árok utcánál lévő zsilipeket a vízügyi hatóság lezárja. Hajdú János polgármester szerint korábban, mint az indokolt volna, ezért az alvég utcáiban felgyülemelő esővizet

a jelenlegi technológiával nem tudják átemelni a Dunába. Közel öt éve elkezdődött már az ár- és belvízvédelmi rendszer korszerűsítésének tervezése városunkban. A hosszadalmas hatósági engedélyezési folyamatok és az azt követő közbeszerzési eljárás után szeptember elején írták alá azt a beruházási szerződést, amelynek köszönhetően jelentősen mérséklődik a nyár elején kialakult helyzet előfordulásának esélye. – Az eddigi rendszer 330 liter vizet tudott másodpercenként áttemelni esőzések idején a Dunába, ha a beruházás megvalósul, 1400 literre nő ez a mennyiség – tájékoztatott Hajdú János polgármester. A 130 millió forintos korszerűsítési munkát az Alisca Bau Zrt. végzi. A rendszer átépítésére a Regionális Fejlesztési Tanács belvíz-mentesítési célra elkülönített keretéből 90

millió forintot nyert a paksi önkormányzat. – A Páli ároknál és az Árok utcában lévő zsilipek mellé egy-egy átemelő épül, amelyekben két-két darab szivattyút helyeznek el. Az egyik mindkét helyen tartalékként szolgál majd. Az áttemelők közel hét méter mélyek lesznek, ezekből fogják az automatikusan induló elektromos szivattyúk a csa-

padékvizet a Dunába emelni akkor, ha a magas vízállás miatt a zsilipek le lesznek zárva – mondta el Korcsmár István, az Alisca Bau Zrt. igazgatója. A munkaterület-átadást augusztus 30-án tartották, a kivitelezés szeptember közepén indul el. A beruházás befejezését november 30-ra vállalta a kivitelező.

-dal-

Paksi Hírnök

Megjelenik kéthetente, 4500 példányban

Kiadja a TelePaks Nonprofit Kft.

Főszerkesztő: Dávid Ildikó

Szerkesztőség: Paks, Dózsa Gy. u. 51–53.

E-mail: paksihironok@index.hu

Telefon és fax: 75/310-153

Nyomda: Kerényi Nyomda, Szekszárd

Hirdetésfelvétel: Fonyó Lajos, 30/557-3645, fonyo.lajos@t-online.hu

Következő megjelenés: 2009. szeptember 25.

Tartja magát ahhoz, amit még év elején prognosztizált: 2010 végére lecseng a válság. Ám nem lesz olyan szinten a gazdaság, mint annak előtte volt, sok mindent át kell értékelni, hiszen nem megy, hogy többet fogyaszunk, mint amit termelünk – a piac szabályozza magát. Mindenkinnek azt javasolta eddig is: nem kell a válság hírére összeomlani – tenni kell ellene. Ezt még túléljük valahogy, sokkal nagyobb kihívás vár ránk az éghajlatváltozás következtében. Eljön az idő, mikor már nem autógyárakat, hanem klímaprojektek támogatnak majd, hívja fel a figyelmet a Paksi Ipari Park Kft. ügyvezetője. Globális problémáknak tehát nem vagyunk híján, egyelőre azonban a mostaniból kellene kilábalni. Jövőképek Pakson, dr. Sztruhár Sándorral.

Fotó: Szatfauer Ferenc

Válságkezelés az ipari parkban

– *Jókora sóderkupacot látam az ipari park szélén tornyosulni. Csak nem újabb beruházás ezekben a zivataros időkben?*

– Átmenetileg depózza itt egy közelben dolgozó cég. Kiadtuk bérbe a területet, így ez is bevételt hoz. Nem lehetetlen azonban, hogy újabb beruházásra is sor kerül.

– *Kit sikerült „becserkésznie”, hiszen mindenhol megtorpanásról hallani.*

– Igen, ez általában így van. A betervezett bővítéseket az ipari parkban lévő cégek közül is néhányan felfüggesztették: van olyan, akinek érvényes építési engedélye van újabb fejlesztésekre, ám most kivár. Van azonban olyan is, aki pályázaton indult, amelyet a kis és középvállalkozások telephelybővítésére írtak ki (ahol előnyt élveztek az ipari parkok), s amely június végével zárult. Három olyan, a térségben lévő cég is jelentkezett a kiírásra, akik ha sikerrel járnak, új betelepülők lesznek nálunk. Ősz végére várjuk az eredményt, de úgy vélem, a pályázat sikerétől függetlenül is lesz olyan közülük, aki szeretné az ipari parkban végezni tevékenységét.

– *Hogyan vészeli át a válságot az itteni cégek?*

– A napi gondok sokasodtak, de a feladatok átszervezésével a cégvezetők úrrá tudtak lenni a problémákon. Köszöntem és elismerésem nekik ezért. Akad, ahol bevezették a négynapos munkahetet vagy összehangolták a szabadságokat és néhány hétre leálltak, de mindenki működik, dolgozik, még a külföldre termelő cégek is. A hazai vállalkozásokra nagy befolyással van, hogy saját cégről van szó. Míg egy nemzetközi vállalat kiadja az útmutatást és nincs mit tenni, addig egy saját tulajdonú kis magyar cég sokkal rugalmasabban kezeli a változásokat, és ezáltal jobban is reagál rájuk.

– *Mégis van egy hazai kitelepülője az ipari parknak: egy műliszteleket gyártó cég...*

– Régóta tartó ügyről van szó, a megegyezésre irányuló tárgyalások sajnos nem vezettek eredményre. A vállalkozás bérleti díj és közüzemi tartozást halmozott fel, jelenleg felszámolási eljárás alatt áll. Kézizálogjogunk van a gépeire, amit a felszámolási eljárás folytatásáig, illetve ameddig szükséges, felelős őrzésben tartunk. Öt embernek szűnt meg a munkahelye, amit nagyon sajnállok. Ám úgy gondolom: egy fizetésektelen cégnél dolgozni mindenképpen bizonytalanságot jelent bármely

munkavállaló számára, ennél hosszú távon jobb, ha az megszűnik és biztosabb helyet keresnek maguknak.

– *Térjünk vissza a betelepülőkre. Mi most a stratégia, hogyan lehet ilyenkor befektetőkre vadászni?*

– Magyar befektető azért jön Paksra, mert piacot akar lefedni ebben a térségben, a már említett telephelybővítésre pályázók közül is van ilyen. A másik vonal a külföldi beruházó, ám ők most nem igyekeznek bárhova is invesztálni. Ettől függetlenül ugyanúgy kell keresni továbbra is a lehetőségeket, mint eddig, épp e hónapban találkozom egy német kapcsolattal. Fontos előrelépés, hogy szeptember második felétől láthatóak leszünk a külföldi befektetőket kiközvetítő ITD Hungary Zrt. honlapján, ahol az ország 206 ipari parkjából mintegy húsz kap lehetőséget a bemutatkozásra. Ha bárhol a világon egy befektető Magyarországra felől érdeklődik, az biztos, hogy a gazdasági minisztérium égisze alatt működő ITD honlapján köt ki, ahol Paks is látható lesz. Amiben versenyképesek vagyunk: a város jó helyen van, az ország közepén, vízi és rövidesen autópálya közlekedéssel. Kész tényeket tudunk felkínálni a beruházónak, van víz, villany, út, s nem

csak egy kukoricaföld mint leendő ipari terület. További előny, hogy külön menedzsment foglalkozik az idetelepülőkkel, nincsenek magukra hagyva az itt felmerülő megoldandó feladataikkal. Van azonban hátrányunk is: nincs a közelben egyetlen komoly gazdasági, műszaki felsőoktatási intézmény sem, akik közül toborozhatnák a leendő munkaerőt. Ezentúl meglehetősen sokrétű az, ami alapján döntenek, attól kezdve, hogy a cégvezető be tudja-e íratni nemzetiségi iskolába gyermekét, egészen addig, hogy felesége egy óra alatt eljutt-e Budapestre. Ezzel együtt azt gondolom: Paks lehet vonzó célpont, de a realitás, hogy 3-4 évente, egy-kétszáz fős külföldi cég betelepüljön.

– *Van azonban ennél egy jóval kézzelfoghatóbb realitás: az atomerőmű bővítése.*

– Amit ki kell használnunk. A városnak és az atomerőműnek együttgondolkodva kell felkészülnie arra, mit tegyen, ha idejön több ezer ember az építkezés ideje alatt. Ami ebből az ipari parkot érinti, hogy a leendő ipari felvonulási terület lehetőleg nálunk legyen, s itt várja az építőket a megfelelő infrastruktúra, ez ugyanis ipari övezetként később is hasznosítható. Öt évünk van az első kapavágásig. Addigra közművesített telkeket kell biztosítanunk.

Dávid Ildikó

Új helyen az APEH

Víz nélkül maradt fél Paks

Egy töltővezeték meghibásodása okozott vízhiányt Paks jó néhány utcájában. A lakosság és az üzemek folyamatos ellátása érdekében a helyreállítást éjszaka végezték el a Paksi Vízmű Kft. szakemberei.

Fotó: Szoffenauer Ferenc

A Rosthy utca 3-as szám alá költözött át az adóhivatal ügyfélszolgálati irodája. A korábbinál tágasabb, korszerűbb iroda európai színvonalú körülményeket biztosít mind a kirendeltség munkatársai, mind az ügyfelek részére. Az új ügyfélszolgálat akadálymentesen közelíthető meg az épület belső udvaráról.

– Pakson is kis alapterületű irodában folyt a munka, az ügyfelek zsúfolt körülmények között, a folyosón várakoztak. Ez a probléma most az iroda átköltöztetésével megoldódik, hiszen a Rosthy utca 3-as szám alatti helyiségben már európaiak a körülmények – mondta el Szakácsné Plasz Mária, az APEH Dél-dunántúli Regionális Igazgatósága gazdasági főosztályának vezetője. A paksi kirendeltség ügyfélforgalmát tekintve a régió nagyobb irodái közé tartozik, tájékoztatott Simonné Szabó Éva, a szekszárdi ügyfélkapcsolati osztály vezetője. Az év első felében több mint 5700 ügyfél kereste fel személyesen az irodát és 2300 bevallást, valamint más nyomtatványt vettek át az ügyfelektől. A költözés a szakmai munkában nem okoz változást, valamennyi adóhatóságot érintő ügyben várják az ügyfeleket. A nyitva tartás sem módosul, továbbra is kedd kivételével minden munkanapon, így hétfőn és szerdán 8 és 12 illetve 13 és 15 óra 30 perc, csütörtökön 12 valamint 15 óra 30, pénteken pedig 8 és déli 12 óra között intézhetik az állampolgárok adózással kapcsolatos ügyeiket. Változatlan marad a kirendeltség telefonszáma is: az iroda a 75/310-318-as telefonszámon érhető el a nyitva tartás ideje alatt.

Dallos Szilvia

A Kölesdi úttól a Boc-hegyi tározóig vezető öt km hosszú vezeték biztosítja Paks vízellátásának túlnyomó részét. Ez a vezeték egy 50 cm átmérőjű betoncső, amelyen 500 méterenként egy tolózár van, ezzel biztosítható meghibásodás esetén a cső szakaszos lezárása. Szeptember elején a Péter és a Pál utcák találkozásában lévő egyik tolózár aknában ment tönkre egy 28 éves szerelvény. A hiba úgy jelentkezett, hogy az aknából nagy mennyiségű víz tört a felszínre. A víz a Pál utcai árokban talált utat magának, így a környező ingatlanokban nem tett kárt. – Az akna teljes felújításával és egy új szerelvény beépítésével tudtuk csak a meghibásodást megszüntetni, ezért időlegesen biztosítottuk a vízellátást, majd elkezdődött a munka tervezése és a szükséges alapanyagok beszerzése – összegezte a történeteket Gaál Zoltán. A Paksi Vízmű Kft. vezetőjétől megtudtuk, hogy nem egyszerű helyreállítási munkáról volt szó, mivel a közel 500 kg-os tolózár beszerzése sem egyszerű, emellett a lakosság és az üzemek minél kisebb akadályozásával kívánták a cserét megoldani. Egy nap alatt sikerült az előkészítés: elkészültek a tervek, megérkeztek az anyagok és egy éjszaka alatt elvégezték a szakemberek a hibás szerelvény kiemelését és az új berendezés beszerelését. Az ellátási za-

var nem az egész várost érintette, a magasabbban fekvő területeken, így a Malomhegy, a Péter utca környékén és a lakótelep egy részében volt tartósabb vízhiány. – Minden városban stratégiai kérdés, hogy milyen mértékű az ivóvíz-szolgáltatás biztonsága. Amikor egy város egy vezetéktől függ, az hosszú távon nem jó, hiszen bármikor előfordulhat meghibásodás – mondta el Gaál Zoltán. Már évekkkel ezelőtt elkezdődött a megoldáskeresés, többféle terv készült a szóban forgó vezeték tehermentesítésére. – Jelenleg nem a fővezeték felújításában vagy teljes kiváltásában gondolkodunk, hanem a több ágon történő megtáplálásában. Egy meglévő vezeték gerincvezetékévé történő átépítésével biztosíthatóvá válik meghibásodás esetén a város ellátása vízhiány nélkül – tájékoztatott a kft. ügyvezetője. Hozzátette: a Kölesdi úttól a Boc-hegyi tározóig húzódó vezeték addig üzemben marad, amíg komoly probléma nem jelentkezik rajta, hiszen még csak 28 éves, és ennél öregebb vezetékeket is működtetnek az országban. Már készülnek a megvalósítási tervek, ezek alapján, ha megszületik a döntés, több ütemben, több beruházással épülhet ki az új ivóvíz-ellátórendszer Pakson.

-dal-

Fotó: Molnár Gyula

Megyei tanévnyitó az ESZI-ben

A magyar oktatásügy átgondolására van szükség, mondta dr. Puskás Imre, a Tolna Megyei Közgyűlés elnöke a megyei tanévnyitón, amelyet rendező módon az Energetikai Szakközépiskolában tartottak. A pedagógusokat, diákokat levélben köszöntötte Tóth Ferenc országgyűlési képviselő, a Parlament Oktatási és Tudományos Bizottságának tagja.

A hagyomány szerint a Tolna Megyei Önkormányzat fenntartásában működő oktatási intézmény ad otthont a megyei tanévnyitónak. Ettől eltérően idén az Energetikai Szakközépiskola és Kollégium volt az ünnepi esemény helyszíne. Örömmel fogadták Szabó Béla igazgató kezdeményezését, amely kifejezi, hogy a kiváló színvonalú munkát végző alapítványi iskola a megye közoktatásának, szakképzésének része, mondta ünnepi köszöntőjében dr. Puskás Imre. A Tolna Megyei Közgyűlés elnöke beszédében összegezte, hol tart a magyar oktatásügy. Mint mondta, a magas színvo-

nalú képzésnek köszönhetően a hetvenes, nyolcvanas években nemzetközi szinten is állták a versenyt a magyar diákok, ám ma már a középmezőnybe sem tartoznak. Szerinte ez annak az eredménye, hogy a rendszerváltást követően nem jó irányba indult el a magyar oktatás, a széttagoltság, a tantervek, az iskolaszervezet sokszínűsége nem az eredményességet szolgálta. Dr. Puskás Imre annak a reményének adott hangot, hogy megtörténik az oktatásügy átgondolt megújulása. Tóth Ferenc országgyűlési képviselő, a Parlament Oktatási és Tudományos Bizottságának tagja

külföldön tartózkodott, így levélben kívánt a diákoknak és pedagógusoknak eredményes munkát Németh László szavával, miszerint „a tudás, érdeklődés: nem öncélú dolog, annak alkotókedvvé válva, az ország testébe kell beépülnie”. A megyei tanévnyitó másnapján becsengettek az új tanévre, amely 183 tanítási napot ír elő. Az utolsó 2010. június 15., a végzős közép- és szakiskolai évfolyamokon április 30. Az első félév 2010. január 15-én zárul, a tanulók január 22-én kapják meg az értesítést tanulmányi eredményükről. Az őszi szünet október 26-tól 30-ig tart, a téli december 23-tól december 31-ig, a tavaszi pedig április 2-től 6-ig.

Kohl Gyöngyi

Kézdivásárhelyen jártak

A közelmúltban rendezték meg Kézdivásárhelyen a már hagyományos Őszi Sokadalmat, amelynek programkínálata igen bőséges volt. A nyitóesten Rácz Károly, testvértelepülésünk polgármestere köszöntötte a vendégeket, majd hangverseny következett. Aztán három napon át kiállításokkal, koncertekkel, táncelőadásokkal, gyermek- és sportprogramokkal várták a látogatókat, de volt táncház, könyvbemutató, borosztoló, hívogatott a vásári forgatag, valamint vállalkozói napokat, illetve termékiállítás és vásárt tartottak. A sokadalom keretében avatták fel a Gábor Áron emlékoszlop mellett felállított kopjafát, amellyel az 1848-49-es forradalom és szabadságharc legendás ágyúöntője és tüzértisztje halálának 160. évfordulójára, egyben a róla elkeresztelt híd centenáriuma emlékeztek. A kökői kopjafa-avatásról az ünneplők útja Eresztvényre vezetett, ahol megkoszorúzták Gábor Áron sírját. A megemlékezésen Hajdú János polgármester és Barnabás István alpolgármester

képviselte Paksot, a küldöttség egy napot töltött az ideai városnapokon. Herczeg József elmondta, hogy a Paks és Kézdivásárhely közötti találkozások egyik állandó elemévé vált az őszi sokadalom, öt esztendeje minden alkalommal hivatalos küldöttség utazik a rendezvényre. A tanácsnok hozzátette, hogy testvérvárosi találkozások tekintetében mozgalmas ez az időszak. Hamarosan Viskről várunk vendégeket a paksi szüreti napra, amelyet viszontlátogatás követ még szeptemberben a viski falunapokra. A közelmúltban Paksra látogatott Anton Westner Reichertshofenből, aki néhány napos látogatásával nyugdíjazását követő paksi meghívásnak tett eleget. December elsején ismét elvárják városunkba a két település testvérvárosi kapcsolatának húszéves évfordulójára. Anton Westner tizennyolc esztendőn át volt testvérvárosunk polgármestere, még alpolgármesterként a testvérvárosi szerződés aláírásának előkészítője volt a német fél részéről, 1989-ben.

-gyöngyi-

Kitüntetések megyenapon

Történelmi környezetben, a simontornyai várban tartották az ideai megyenapi ünnepséget. Dr. Puskás Imre, a megyei közgyűlés elnöke történelmi visszaemlékezésében kiemelte, hogy a Szent István korában kialakult vármegyerendszer több évszázadon át szolgálta mindennapjainkat. Beszélt arról is, hogy Tolna megye előtt is új lehetőségek nyílhatnak az M6-os autópálya megépülésével, az atomerőmű bővítésével. Ezek után adta át a megyei elismeréseket.

Dr. Rónaky József fizikus, aki harminc éve választotta otthonául Tolna megyét, s húsz éven át a paksi atomerőműben, tíz éve az Országos Atomenergia Hivatal főigazgatójaként dol-

gozik, Beszédes József-díjat kapott. Ezzel az atomenergia biztonságos alkalmazása terén kifejtett több évtizedes tevékenységét, hazai és nemzetközi szakmai, tudományos testületekben végzett lelkiismeretes munkáját jutalmazták.

Paks díszpolgára, Kozmann György elismeréseinek sora Sipos Márton-díjjal gyarapodott. A magyar sportélet első világhírességei közé tartozó, Tolna megyéből származó úszóbajnokról elnevezett kitüntetéssel az Európa- és világbajnok kenus 20 éves eredményes sportolói pályafutását, a versenyeken tanúsított példamutató, sportszerű magatartását díjazták.

-vt-

Atomerőmű

Kalocsát látta vendégül az erőmű

Két napon át városnéző kisvonatok, biciklikonvojok járták az atomerőmű üzemi területét. Az irodaépület és a látogatóközpont környéke vidámparkká változott, minden úgy festett, mint egy majálison. A társaság a múlt hétvégén nyílt napot és családi napot rendezett.

Fotó: Szaffner Ferenc

A felújított tájékoztató és látogatóközpontba Kalocsáról érkeztek az első vendégek a paksi atomerőmű már hagyományos nyílt napján. Ötszázan jöttek a Bács-Kiskun megyei városból, hogy egy napig a Paksi Atomerőmű Zrt. vendégszeretetét élvezzék, s bepillantást nyerjenek a szomszédságukban működő nukleáris létesítmény hétköznapijaiba. Süli János vezérigazgató elmondta, hogy a polgármesterrel, képviselő-testülettel napi kapcsolatban vannak, és számos fórumon adnak hivatalos tájékoztatást munkájukról. Ez a nap nem erről szól, tette hozzá. Itt lehetőségük van a vendégeknek saját benyomást, élményeket szerezni és megtapasztalni, hogy ez nem veszélyes üzem, hiszen itt ugyanolyan zöld a fű, mint Kalocsa határában.

Mittler István kommunikációs igazgató hozzátette, hogy rendkívül nagy az érdeklődés, sok település jönne szívesen. Az erőmű tervei között szerepel az is, hogy a közeljövőben – talán jövőre, vagy azután – Paks lesz a vendég, csak a részleteket kell még kidolgozni.

Az ötszáz kalocsai vendég rengeteg lehetőség közül választhatott korától és érdeklődésétől függően. A gyerekeket valóságos gyermekparadicsom várta. A felnőttek az üzemi területtel ismerkedhettek. Délben átköltözött a társaság a horgásztavak környékére, ahol a vendégek és vendéglátók megmérkőztek. Igaz, csak labdarúgásban. – Sajnos alulmaradtunk – számolt be az eredményről Török Gusztáv Andor cseppet sem keseregve a vereségen. Kalocsa polgármes-

tere elmondta, hogy tíz busz hozta őket erre az alkalomra. – A piac kiürült ma Kalocsán, csak az eladók vannak, minden vevő itt van – fogalmazott nevetve Vöröss Ferenc, aki a kalocsai nyugdíjasklub „színeiben” már tavaly is járt az erőműben. – Nagy élmény az embernek ezt megnézni, nem tudtuk elképzelni, hogy néz ki egy atomerőmű, el voltunk teljesen ragadtatva tőle – idézte fel emlékeit. – Kalocsán vegyes vélemény van, kicsit fél a nép. A fiatalok nem igazán, inkább csak az idősebbek – mondta a kérdésre, hogy mi a vélemény náluk az atomerőműről. Hozzátette, van a városban egy műszer, ami állandóan mutatja a háttérsugárzást. – Ellát bennünket villamos energiával, olcsón adják az elektromos áramot, a térségnek

is jó, komoly anyagi segítséget nyújt az atomerőmű – fűzte tovább gondolatait.

A nyílt nap után családi nap és újabb látogatódömping következett az atomerőműben. Vasárnap az ott dolgozók családtagjait fogadták, összesen ezerötven vendéget. Rájuk is üzemlátogatás és szórakoztató programok vártak, no meg finom ebéd. Erről Gárdonyi Ferenc és társai gondoskodtak. A Pakson már megismert móri vállalkozó három ökröt húzott nyársra és süttött meg a TLK melletti parkban. A napot, mely sok különleges lehetőséget kínált, Fenyő Miklós koncertje zárta.

Vida Tünde

Fotó: Szaffner Ferenc

További képek:
www.paksihironok.hu

Új köntöst kapott

a paksi atomerőmű tájékoztató és látogatóközpontja. A nyár végén komoly felújítást végeztek a bemutatótermen, amelyet 1995-ben nyitottak meg. Azóta sokan, 350 ezren látogatták meg, ami azt eredményezte, hogy igencsak „megkopott”. A felújításával kapcsolatban három terv született, mondta el a Paksi Hírnöknek Mittler István kommunikációs igazgató. Felmerült egy teljesen új központ építésének lehetősége, aztán az is, hogy a mostani helyen egy merőben más elven alapuló kiállítást rendeznek be. Végül úgy döntöttek, hogy nem vetik el a jól bevált alapokat, de kiegészítik, korszerűsítik és új köntösbe bújtatják. Ennek eredményeként egy vidám, a cég új arculatát tükröző tárlat fogadja a látogatót. Az új elemek között van néhány interaktív elem, például érintőképernyős monitor, amelyen akár azt is

megnézhetjük, hogy adott pillanatban mennyi energiát importál az ország, illetve a hazai erőművek mennyit termelnek. Ez az információ a MAVIR-tól érkezik interneten. Változatlanul bepillantathatunk – a szó legszorosabb értelmében – a vezénlyóterembe, és figyelemmel kísérhetjük a paksi atomerőmű pillanatnyi teljesítményét. Nem kell viszont búcsúzni a kedvelt kerékpártól, az új központban is termelhetünk áramot.

Az utóbbi időben három téma került a figyelem középpontjába a paksi atomerőműben, ezeknek a felújítás során külön falszakaszokat szenteltek. Ezek az üzemidő-hosszabbítás, a teljesítménynövelés és a tervezett bővítés.

Népszerű – főként a fiatalok között – a számítógépes teszt, aminek végén, persze, ha sikerül a kérdésekre helyes választ adni, emléklapot kap a látogató. Mittler István úgy tájékoztatót, hogy a megújításnak ez a módja volt a legkevésbé költséges.

Idén is jótékonysági akció

Harmadik alkalommal rendezett Polgári Pikniket a Fidesz paksi szervezete, amelyre a választókerületből vártak vendégeket, a Duna-parti sétányra. Bordács József elmondta, a következő esztendő a párt és az egész ország életében fontos időszak lesz. Reményeik szerint a Fidesz tavasszal megnyeri az országgyűlési választásokat, majd ősszel elérkezik az önkormányzati választások ideje, amelyen szintén nagyon jól szeretnének szerepelni. A paksi szervezet elnöke hozzátette, hogy a kampányban bőven lesz feladatuk, minél több szavazóhoz el kell juttatniuk programjukat, amellyel választási győzelem esetén az azt követő négy évre készül a Fidesz. A paksi szervezet júniusban lezajlott tisztújító közgyűlése után tartott sajtótájékoztatón elhangzott, hogy három településen

helyi csoport létrehozását tervezik. Ez részben már sikerült, úgy tűnik, egy hónapon belül megkezdhetik tevékenységüket Dunaszentgyörgyön és Gerjenben, Bölcskén azonban még előttük áll ez a feladat. A nyári hónapokban több településen sikerült bővíteni aktivistáik körét, és tagságuk is folyamatosan növekszik, folytatják a szervezetépítő munkát. Az idei esztendőre szóló rendezvénytárbán szerepel az október 23-ai fáklyás felvonulás és megemlékezés, októberben polgári estét tartanak a Prelátusban, illetve hamarosan eljön Paksra Kontur Pál országgyűlési képviselő, a Fidesz Munkástagozatának elnöke, aki az atomerőműbe is ellátogat. Mindemellett szeretnék ismét meghirdetni az adventi jótékonysági akciót, amely két éves múltra tekint vissza.

Kohl Gyöngyi

Vona Gábor Pakson

Tolna megyében kezdte meg a dél-dunántúli régióba tervezett körútját a Jobbik Magyarországért Mozgalom elnöke, Vona Gábor. A körút állomásain meghirdetett lakossági fórumokon egyebek mellett a gazdaság és a közbiztonság helyzetével kapcsolatos kérdésekről hallhattak előadásokat és mondhatták el véleményüket a megjelentek, Pakson a városháza zsúfolásig telt nagytermében. Vona Gábor véleménye szerint mindkét területen radikális változtatásokra van szükség. Csendőrség felállításával, a büntető törvénykönyv szigorításával és önfenntartó börtönök létrehozásával lehetne az ország közbiztonságát javítani, vázolta a pártelnök. A gazdaságot érintően elmondta: a mezőgazdaság és az erre épülő élelmiszeripar, valamint a mezőgazdasági gépgyártás fel-
 észtésével, a magyar gazdasá-

got lerabló multinacionális tőke korlátozásával, illetve a hazai bankok megerősítésével kellene a válság miatt legyengült magyar gazdaságot talpra állítani. Tolna megyében az európai parlamenti választások előtt négy helyi szervezete működött a Jobbik Magyarországért Mozgalomnak, azóta öt csoport alakult, az egyik Pakson, júliusban. – Az országos tendenciához hasonlóan dinamikus fejlődik szervezetünk, folyamatosan kapunk megkereséseket szimpatizánsoktól és csatlakozni szándékozóktól. Célunk, hogy minél erősebben képviseljük a Jobbik Magyarországért Mozgalom országos elnöksége által kidolgozott programot és lefordítsuk azt helyi szintre – tájékoztató Gáspár Viktor, a paksi csoport vezetője.

Dallos Szilvia

A tanév újdonsága az iskola rendőre

A tanév első napján a szokásosnál is nagyobb forgalom volt az iskolák, óvodák környékén, ám a kedd reggeli csúcs balesetmentesen zajlott. Az évnytőra igyekvő szülők és gyerekek mindegyike zökkenőmentesen kelhetett át a forgalmasabb gyalogátkelőhelyeken, a paksi járőrök jelenléte ugyanis megkönnyítette az úttesten való át-

haladást. – Negyed nyolckor érkeznek a kollégák, és háromnegyed nyolcig biztosítják a zavartalan áthaladást, majd a tanítási időszak végén a délutáni órákban ismét fokozott figyelmet fordítanak a gyalogátkelőhelyekre és az iskolák környékére is – mondta el Bakonyi László közlekedésrendészeti al-osztályvezető.

– Örülök neki, hogy itt áll egy rendőr, mert többször volt már példa arra, hogy valósággal szaladnunk kellett óvodás gyermekkel a zebrán, hogy el ne üssenek – fogalmazott Tabáné Járai Teréz. – Pozitív dolognak tartom, ezt a gyakorlatot folytatni kellene egész évben – tette hozzá Horváth Ferenc. Bakonyi László a rendőri jelenléttel kapcsolatban elmondta, nemcsak a gyalogosok védelmében állnak kékruhások az intézményeknél, hanem az esetleges bűncselekmények megelőzése is célja a paksi kapitányságnak. Idén első alkalommal elindult az iskola rendőre program. Szeptember elsejétől minden iskolához tartozik egy rendőr, akinek a telefonszáma megtalálható az intézmény faliújságján. Ha valaki bármilyen problémát észlel az iskolában, vagy annak környékén, nem kell mást tennie csak tárcsázni a megadott számot.

Faller Gábor

Dr. Hanol Jánost választották

a Fidelitas Tolna Megyei Választmányának elnökévé a paksi alakuló ülésen. A tisztújítás során az elnök személyére egyetlen jelölés érkezett, a Fidelitas paksi csoportvezetőjét egyhangúlag támogatták. A három megyei alelnök közé szintén beválasztottak egy paksi fiataalt, Juhász Gábort. A Fidelitas célja az, hogy Magyarország a fiatalok országa legyen, ahol minden ifjú otthon érzi magát és nem kell külföldre mennie, megvan a lehetősége a tanulásnak, az otthonteremtésnek és a családalapításnak, valamint jut idő és energia a kulturált kikapcsolódásra, szórakozásra, sportolásra is, áll szerkesztőségünkhöz eljuttatott közleményükben. Várják az új tagokat, hogy megismertessék a Fidelitast a politika iránt kevésbé fogékony kortársaikkal is.

Fotók: Szaffner Ferenc

Sárgödör tér: lesz-e békés egymás mellett élés?

Ahogy mondani szokták, darázsfaszekbe nyúltunk előző lapszámunkban közölt Sárgödör térrel kapcsolatos írásunkkal. A préház soron közösségi életet élők és a környékben lakók – vagy közülük néhányan – hosszú ideje nem tudnak dűlőre jutni. A kifogás az, hogy hangoskodnak a Sárgödör téren, zavaró késő este a hangos beszéd, nótázás, a hazafelé tartók ittas dorbézolása. A másik oldal szerint ez nem jellemző a térre, és csupán egy család túlérzékeny mások szórakozására.

Napközben csöndes a Sárgödör tér. Azt mondják, két hete egyébként is csendesebbek a bulik a megszokottnál. Fókuszba került a tér. A kifogás, ami a rendőrséghez, polgármesteri hivatalhoz is „befutott” már, az, hogy egyre több a rendezvény a téren. Felfedezték a paksiak. Legény- és leánybúcsút, ballagást, egyszerű „házbilit”, keresztelőt meggyújtást tartanak itt. A préházak tulajdonosai azt mondják, százéves hagyománya van annak, hogy a préházakban mulatnak, ez a szőlőfeldolgozás és borkészítés mellett a préházak rendeltetése. A mulatozás pedig hozzátartozik a borkultúrához. A másik oldal szerint ezt megkérdőjelezi az a tény, hogy időközben beágyazódott a lakókörnyezetbe a pincefalu, zavarja a környék nyugalma az éjszakai dorbézolás. A megszólalók többsége hosszan meséli a történeteket, amelyeket hallgatva nehéz eldönteni – még szerencse, hogy nem is dolgozunk –, hogy kinek van igaza. Elbeszélésük alapján volt már préházra hajigált betondarab, marokra kapott vascső, reggelig tartó részeg tivornya, egymásra

acsarkodás, elhangzottak nyomdafestéket nem tűrő mondatok.

A tér Kornis utcai végén egy borozó is van, amely a hét minden napján nyitva tart. A bejelentések – erősítette meg a rendőrség – nem a vendéglő és nem a préházakban zajló rendezvények ellen irányultak. Kifogást az ellen emeltek a környékeliek, hogy kint a téren hangoskodtak, meg hazafelé dorbézoltak.

Adorján Mihály, a borozó üzemeltetője azt mondja, szerinte a vendéglő nem tétetni a gondokat, hanem bővíti a szolgáltatásokat. A térre látogatók – akár turisták – betérhetnek egy pohár borra, kávéra, használhatják a mosdót. Mint mondta, ő betartja a nyitvatartási időre és a zajvédelemre vonatkozó szabályokat, a téren folyó vitába nem szeretne bekapcsolódni. A tivornyzás, hangoskodás szerinte sem a borkultúra része, de jellemzően nincs is hangoskodás. Mint mondta, csak egy család van, akik rendszeresen szóvá teszik a zajt és kihívják a rendőrséget. – Az ellen sokat nem lehet tenni, ha valakit az emberi beszéd is zavar – fogalmaz. Előfor-

dul az is, hogy hangos a zene, emiatt azonban nem szabad általánosítani, hanem azt az egy-két préházat kell szankcionálni, vélekedik.

Néhány méterrel arrébb Gszelmann Henrik tesz-vesz a préházánál. Véleménye egyezik Adorján Mihályéval. Mint mondja, minden nap kint van a téren. A préházak zömében nincsenek rendszeresen bulik, normális zene és hangerő van, nem zavarják a környék nyugalma. Szerinte a lakóknak elfogadóbbnak kellene lenni. Régen is hozzátartozott a szórakozáshoz a nótázás, hangoskodás: mi is végigmulatuk hazafelé az utat, mondja. Hozzáteszi, ő is felébred hajnalban a szórakozásból hazafelé tartó fiatalok okozta hangzavar miatt, de nem nyúl a telefonért, hogy rendőrt hívjon.

Polgár Zoltán, a Sárgödör téri Préház-tulajdonosok Egyesületének egyik vezetője egyértelműen fogalmaz: a tér közvetlen szomszédságában élő Hajdók család fújta fel az ügyet. – Olyan érzésem van, hogy a szórakozás ellenükre van, azért ilyen érzékenyek – mondta. A Sárgödör téren évszázadokkal azelőtt mulattak már, hogy ők odaköltöztek volna. – A préházakat nem azért építik az emberek, hogy csendes imádságoknak adjanak helyet. Azok vigadalmakra valók. Mi készek vagyunk a kompromisszumra és békés egymás mellettélést szeretnénk – fogalmaz.

(Folytatás a 9. oldalon)

Rágyújtották a házat a rendőrt hívóra

A zajongás, csendháborítás nemcsak a Sárgödör tér gondja-baja. A városban vannak más „gócpontok” is. Az esetek többségében bosszankodik, akit zavar a hangoskodás, némelyek telefonért nyúlnak. Ilyenkor jönnek a rendőrök, és többnyire beérik figyelmeztetéssel. Aki mulat, szórakozik, nem veszi jó néven a beavatkozást és morgolódik, szitkozódik. A Tavaszi utcában ennél messzebbre mentek, egy férfi rágyújtotta a házat a rendőrt hívóra.

Korábban is előfordult már, hogy a szomszédos úgynevezett szegényházban, ahol önkormányzati bérlakások vannak, nagy volt a zenebona, dínomdánom, meséli Sebestyén Mariann. Gyakran előfordul, hogy a

szomszédok – hol egyik, hol másik – hívják a rendőrséget, árulta el. Az ominózus estén is dárídóztak, mondja. Hiába kérte, nem hagyták abba, így kétszer is felhívta a rendőroket. Egy órával a második eset után

arra kényszerült, hogy a tűzoltókat tárcsázza. Mint elmesélte, füstszagra lett figyelmes, égett a padlás. A kerti csapra szerelt locsolócső segítségével maga fogott a felcsapó lángok oltásához. A házban százezres nagyságrendű kár keletkezett. Biztosítás van, de úgy tudja, ha megvan az elkövető, nem fizet a biztosító.

A rendőrségtől megtudtuk, hogy egy 45 éves férfit gyanúsítanak azzal, hogy bosszúból éghető anyaggal locsolta meg a házat, és felgyújtotta. Információnk szerint nem a szomszéd-

ban lakók, hanem egy vendégük volt a gyújtogató. Mariann elárulta, hogy fél. – Hogy veszi magának egy ember a bátorságot, hogy a másik házat meglocsolja benzinnel és felgyújtja? – kérdezi.

Ilyen eset – legalábbis az általunk megkérdezettek szerint – még nem történt, és szerencsére nem is jellemző. Az viszont igen, hogy

egyre kevesebb

a tolerancia,

csökken az emberek ingerküszöbe.

(Folytatás a 9. oldalon)

(Folytatás a 8. oldalról)

Hozzáteszi: azon igyekeznek, hogy a kulturált borfogyasztást népszerűsítsék, a hagyományokat őrizzék, a teret szebbé tegyék. – Most zárjuk be, és minden tegyünk tönkre? – kérdezi.

Hajdók Barnabás is kész a kérdéssel: – Nekem, mint adófizető állampolgárnak, nincs jogom a saját házamban ahhoz, hogy nyugodtan pihenjek? – kérdezi. Családjával hosszasan mesélik, hogy az évek során mi mindent kellett végighallgatniuk, végül annyiban maradnak, hogy nem szeretnék, ha mindezt megírnánk. A családfő csupán ennyit mondott: „Ilyen valótlan vádak után, ami csak a legközelebb lakóra irányult, holott a közvetlen környék lakói hivatalos aláírásukkal igazolták, hogy elviselhetetlen az éjszakai zaj, ami a Sárgödör téren volt, nem kívánunk nyilatkozni.”

Lapunk több környékelit megkérdezett. Salamon Gábor elmondta, hogy őt még soha nem zavarta semmilyen Sárgödör térről kiszűrődő zaj, kimondottan szereti a teret, de annak, ha abból rendezvényt lenne, és minden hétvégén báloznának, ő sem örülne, hiszen éppen azért költözött erre a környékre, mert csendes.

A nála közelebb lakó Fülöp János szerint valóban zavarja a környék nyugalma, ami a téren folyik. Azon, mint mondta, cseppet sem csodálkozik, hogy a Hajdók család ingerültebben reagál, hiszen ők élnek a legközelebb, nekik legnehezebb elviselni a mulatozásokat.

A dolog nem új keletű, tíz évvel ezelőtti esetre is emlékszik. A szórakozók többsége zokon veszi még a szelíd kérést is, majd'

Sárgödör tér: rögös az út a kompromisszumig

Fotó: Molnár Gyula

nekimegy a szomszédnak, rendőrnek. Van persze jó példák is, akik kulturáltan szórakoznak. Azt, hogy évszázadok óta a Sárgödör tér mulatozásra szolgálta, cáfolta. Miként elárulta, ő itt nőtt fel, így jól emlékszik, amikor embermagasságú gaz, sár, meg rengeteg szemét borította a teret, s arra is, amikor a prэшázakat raktárnak használta a konzervgyár. A gond – mondta ő is, sokakkal egybehangzóan – nem azzal van, aki a prэшázában, kulturáltan szórakozik, hanem azokkal, akik ittasan randalíroznak, bepíszkítják a környéket, petárdáznak, üvegeket törnek. Szerinte a tulajdonosoknak kellene gondoskodniuk arról, hogy a prэшázakon és a borozón kívül se hangoskodjanak a vendégek.

A lakók rendőrséghez, polgármesteri hi-

vatalhoz fordultak. Abban bíznak, hogy sikerül találni megoldást.

Dr. Blazsek Balázs főjegyző elmondta a Paksi Hírnöknek, hogy az önkormányzat nem írhatja elő, hogy valaki kit hív meg és mit tart a prэшázában, hiszen az éppúgy magántulajdon, mint a lakóházak. Mindenki azt csinál a prэшázában, amit akar, persze a szomszéd zavarása nélkül. Az ingerküszöbe azonban mindenkinek más, fogalmazott. Követendő szabályt a zajvédelemre vonatkozó előírások jelentenek. A főjegyző szerint megoldás csak akkor lesz, ha mindkét fél belátja, hogy toleránsnak kell lenni és azok a zavaró tényezők – mint például hatalmas hangfalak –, amelyek nem tartoznak a Sárgödör térre, el-
tűnnek onnan.

Vida Tünde

(Folytatás a 8. oldalról)

Ezt többek között dr. Blazsek Balázs fogalmazta meg. A város címzetes főjegyzője elmondta, hogy sok a bejelentés, aláírásgyűjtés.

– Mindenkinek más az ingerküszöbe, faluhelyen elviselik a kutyaugatást, itt azért is szólnak – mondta. Hozzátette,

kifogás érkezett már

tűzijáték ellen,

délután kettőkor dudáló tejes kocsis, a strand, a jégpálya, a diszkók ellen. Kifejtette, hogy a csendháborítás igen

nehezen megfogható szabálysértés, hiszen nehezen bizonyítható, hogy ki és milyen hangerővel követte el. Mire mérőműszerrel odamegy a zajvédelmi hatóság vagy a rendőrség, már el is múlt a cselekmény, fejtegette. Ha egyéni sérelmek is előjönnek, még nehezebb igazságot tenni, fűzi hozzá.

Gaál Zoltán, a Paksi Vízmű Kft. ügyvezetője lapunknak elmondta, hogy négy esti rendezvényt terveztek erre a nyárra, hogy népszerűbbé tegyék a strandot, bővítsék szolgáltatásait. A negyediket azért nem tartották meg, mert sokan kifogásolták a

hangerőt annak ellenére, hogy ők körültekintően igyekeztek eljárni.

Dr. Kuti István rendőrkapitány arról számolt be, hogy ők többnyire bejelentésre, nagyon ritkán saját észlelés miatt intézkednek. Eddig – egy kivételtől eltekintve – nem tettek feljelentést. Általában eléri célját a figyelmeztetés. A hívások jellemzően hétvégére esnek, a Sárgödör teret egyharmaduk érintette. Problémás terület még a Kishegyi út tetején lévő éjjel-nappali, ami a fiatalok találkahelyévé vált. A bejelentések zömében este 10 után érkeznek, kivéve az utóbbi helyszínről, ahol már koráb-

ban kezdődik az éjszakai élet. A zaj miatt tett bejelentéseknél jóval több érkezik egyéb rendbontás miatt, de ezeknek a száma jelentősen csökkent.

A csendháborítás közrend elleni szabálysértés. Az követi el, aki lakott területen, az ott levő épületben, vagy az ahhoz tartozó telken, tömegközlekedési eszközön, továbbá természeti és védett természeti területen indokolatlanul és a megengedettnél nagyobb zajt okoz, amely alkalmas arra, hogy mások nyugalma, illetőleg a természeti vagy a védett természeti értéket zavarja.

Élet az utcán

Rosszálló tekintetek kísérik útjukat, bárhol bukkannak is fel; a parkban, ahol enyhe időben tanyát vernek, megszire kerülük őket. Éjszakára sátrakban, huzatos viskókban húzzák meg magukat, vagy épp a föld a párnájuk és az ég a takarójuk. A paksi Hajléktalanok Átmeneti Szállóján 15 embernek jut hely. Most heten tartózkodnak ott; télen sokszor teltház van. De sokakat a mínuszok, az intézkedő rendőrök, a rosszállás vagy épp a szép szó sem vesz rá arra, hogy igénybe vegyék ezt a szolgáltatást.

Jilling Gábor utcai szociális munkással a társadalomba beilleszkedésről, és a „kiilleszkedésről” cserélünk eszmét, miközben robogunk ki a városból egyik gondnokoltjához. A hontalanok nagy része oly mértékben eltávolodott már a többségi társadalomtól, a normáktól, hogy kényelmesebb számukra a kinti mostoha élet, mint az, hogy szabályoknak engedelmeskedjenek, legyen az akár csak egy házirend. A szakember arról is beszélt, hogy lehetetlenebbnél lehetetlenebb öngigazolásokat találnak ki, csak hogy megmagyarázzák: jobb a szabadban.

Ezt az állítását az élet bizonyította is, néhány percen belül. A városszéli viskó előtt rozzant fotelben nagydarab, kölyökképzű figura ücsögött, s bár még egyikünkkel sem találkozott, szívesen fogadott minket és állt szóba velünk. Baja mellől jött apjához nemrég – ő a kis viskó „tulajdonosa”, aki épp nem tartózkodott otthon. A 25 éves férfi nem tud arról, hogy Pakson van hajléktalanszálló. Gábor invitálja: novemberben költözzenek be oda. A fiú húzódozik, apjára hivatkozik, döntsön az öreg. Lelkesen mutatja, hol főznek, majd a kályhát, amit kaptak, hogy fűthessenek télen. A szociális munkás kérdésére, hogy mivel gyűjtanak majd be, kitérő választ ad, majd felcsillan a szeme:

– Télen különben is minek fűteni, ilyen kicsi helyiségben? Jobban szeretem a hideget! Ahol eddig laktam, ott is jobban szerettem...

A környékbeli erdő felé megyünk már, miközben Gábor elmeséli, hogy múlt télen például volt, aki kukoricával fűtött... Mikor mihez sikerül jutniuk, hol legálisan, hol illegálisan.

Se az erdőben, se az elkerülő út mellett nem találtunk riport-alanyokra; egy parkban azonban többen is ültek, körülöttük a padon üres üvegek, tele reklámszatyrok, papírpoharak, cipők, vécépapír; használati tárgyak, amiket otthon híján maguk mellett tartanak, ahol éppen tábort vernek. A körülményekhez képest rend volt a kis csapat körül; épp cigarettát sodortak újságpapírból és olcsó dohányból.

Nehezen nyíltak meg, de, miután Gáborral megbeszélték ügyes-bajos dolgaikat, már hozzám is bizalommal fordultak és dőlt belőlük a szó. Csak úgy röpködtek az elkeseredett

szitokszavak. Egy hölgy ült közöttük, két diplomával, nyolc hónapja él az utcán. Ecsetelte tönkremenetelének történetét, ami tipikus: gyerekeit egyedül nevelte, érettségit adott a kezükbe, majd teljesen magára maradt, házat eladni kényszerült... Testvérei nem törődtek vele, azt leszámítva, hogy Szekszárdról Paksra hoztatták őt. A hölgy tartozása miatt került ki a szállóról, ezt rendezte már, visszamehetne.

– Szerettem a szállón, biztonságban éreztem ott magam, tudtam fürödni, akár többször is egy nap, mosni, a gondnokokkal jól megértettük egymást, tévét is tudtam nézni... – mondja. A szállón már hosszabb ideje élőkkel azonban nem minden esetben konfliktusmentes az újonnan bekerülők viszonya.

Itt találjuk a városszéli viskó tulajdonosát is. Ő helyzetükre egy megoldást lát: ha kapnának egy házat, ahol élhetnének. Gábor magyarázza neki, hogy erre szolgál a hajléktalanszálló – hiába. Kukázásból élnek, onnan az élelem is, néha, ha akad, alkalmi munkát végeznek. Irtaik rendszerint hiányosak, egészségük megromlott. Egyi-

kük húsz éve él az utcán kisebb-nagyobb megszakításokkal. Meséli, volt, hogy a földre feküdt le, s arra ébredt, hogy öt centis a hó körülötte...

– Mi lesz télen?

– Hát meghalunk – von vállat a viskótulajdonos.

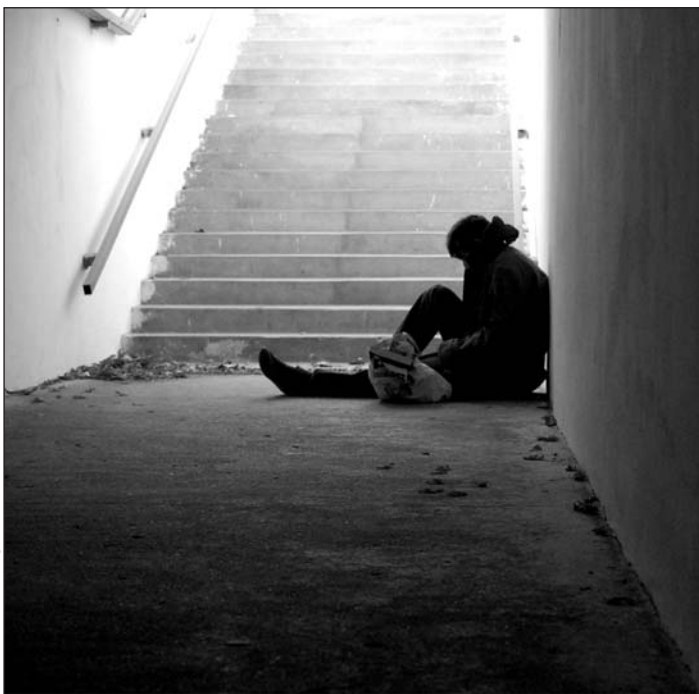
A szakember arra a kérdésre, hogyan fordulhat elő, hogy néhányan már évek óta bent élnek a szállón, így válaszol:

– Fél évig lehetnek bent, ezt meg lehet hosszabbítani újabb fél évvel. Ennek lejártával egy időre kiköltözik az illető, így bontja a szerződését, majd köthet egy újat... Nincs olyan drasztikus eszköz a kezünkben, amivel kitilthatjuk, ha minden feltételnek megfelel. A városnak is az a célja, hogy a hajléktalanokat egy helyre gyűjtse, nem pedig az, hogy kirúgja őket. Cél, hogy segítsük a társadalomba való visszailleszkedésüket. Ehhez első lépésben az szükségeltetik, hogy fejlesszük a képességeiket, amennyire lehet és megengedik: szoktassuk őket a rendszerességre, a rend szeretetére, arra, hogy elviseljék a feszültséget. Néhány embert szállódíj-tartozása vagy alkoholizmusa, viselkedése miatt kellett kitiltani a szállóról, a házirend megszegése komoly vétésnek számít. Erről ők nem szívesen beszélnek, másokat hibáztatnak... Sajnos, akik kint vannak, ők a legreménytelenebbek.

Gábor utcai szociális munkásként 15 emberrel foglalkozik, ők azok, akiknek senkijük sincs, az utcákat, intézményeket járják, nem fürdenek, ápolatlan a ruhájuk... Nem hajlandóak alkalmazkodni senkihez és semmihez.

A szakember fontosnak tartotta elmondani azt is: a hideg közeledtével szívesen várják ebben az évben is a lakosság adományait.

Sólya Emma

Paksi Hírnök illusztráció

Postaládánkból

Magukra hagyott evezősök

Paksi Hírnök illusztráció

Beccsengettek. Visszavonhatatlanul itt az ősz. Milyen volt az idei nyár? Nagyon meleg, Duna nélküli, emiatt nagyon hosszú és keserű...

Bezzeg tavaly! Nagyon meleg volt, dunázós, emiatt nagyon rövid, de boldog! Próbálom megfejteni, megérteni... nem megy. Túl sok a kérdés, túl sok a keserűség, csalódás.

Mióta az eszemet tudom, a Dunán töltöttem el a nyaraimat. Oda kötődnek a gyermekori, nyári élményeink. Nem kellett játszótérre vinni minket, homokozóba ültetni, hogy homok sütiket készítsünk, egyszerűen csak lementünk a Dunára, és miközben a nagymamám mosta a lepedőket, mi játszottunk. A családi nyaralások is mind odakötődnek. Nagy baráti társaság, sok gyerek, sátorozás, bográcsban főtt ebédek, szalonasütés. Sosem kellett ennél több. Ez volt a NYARALÁS maga. Csupa nagybetűvel.

Mikor kellően nagyok, felelősségteljesnek éreztük magunkat ballagási ajándékként, első ösztöndíjainkból, első fizetésekből összehoztunk egy saját járgányra valót, hogy ne függjünk se a szülőktől, se a komptól, se senkitől. Ez volt a teljes szabadság! Saját kajak, saját kenu. Soha olyan nyaraink nem voltak, mint azokban az években. Aztán jött a nagybetűs élet, munka, feladatok, kötelességek. De a Duna iránti szerelem nem múlt. Alig vártuk a munkáink végét, hogy biciklire pattanva minél gyorsabban a csónakházban lehessünk. Ha elég ügyesek voltunk, akkor negyed ötkor már vízen voltunk. Nincs annál nagyobb élmény, mint a napi fárasztó agymunka után kiülni a homokba egy jó

könyvvel, hallgatni a víz csobogását, figyelni a kutyát, ahogy boldogan kergeti a hullámokat, miközben már ropog a tűz, amin az előző este bepácolt vacsorának valót sütjük majd meg, és túrni a lábunkkal a fehér homokot.

A hétvégéink, a szabadságaink sem szóltak másról, csak erről.

Nem tudom elég érzéketlenül leírni, hogy milyen hajnalban, ébredés után a Duna. Mikor száll fel a pára, kel a nap, vadkacsák hápognak a vízen, mikor kijönnek az özek inni az erdőből, és ezt alig 2-3 méterről nézi végig az ember; miközben reggel húzza a lapátot.

Gondolkodom. Nem tudok felidézni egyetlen egy olyan évet sem, mikor ne ez jelentette volna a nyarat. Ez az év az egyetlen kivétel. Mélységesen dühít, elkecséserít, kiábrándulttá tesz, hogy ma már ezt nem tehetjük meg. Nincs csónakház, nincs hely, mondják.

Nem értem. Megengedheti magának ma egy Duna-parti város, hogy a saját lakosai nem tudnak lemenni a Dunára? Volt egy közösség, egy rendben tartott partszakasz, egy rendben tartott csónakház, ahová az ember szívesen járt le, mert mindig talált barátot, segítő kezet, egy-két jó szót. Megengedheti magának egy város, egy egyesület, hogy nem engedi meg, hogy a régi dunások ne tudják hol tárolni a hajójukat, csónakmotorjukat? Mi van azzal a több, mint 60 emberrel, akiknek most nincs helyük, ők nem számítanak? Lehet hivatkozni arra, hogy nincs hely az új csónakházban, ezért nincs tagfelvétel az egyesületbe, de lássuk be nem ez a világ legtökéletesebb

magyarázata. Nem mástól szeretnénk elvenni a helyet, sőt azzal is tisztában vagyunk, hogy nem megy egyik napról a másikra. De türelmünk, akaratunk van, ten-nénk is, ha lehetne. Hajlandóak vagyunk önerőből, pályázati pénzekből felépíteni egy tárolót, hogy visszakapjuk a közösségünket, a helyet a hajóinknak, a paksi Dunát, de még csak esélyt sem kapunk rá. Hozzunk létre új egyesületet, szerezzünk magunknak területet? Lehet... lehet, hogy ezt is kellene tenni, de elkecséserítő, hogy egy ekkora városban, mint Paks nem lehet egy ilyen ügyért összefogni, és együtt dolgozni. Szomorú, hogy nem érzi fontosnak a város, hogy mikor a csapból is az folyik, mennyire fontos az egészségre, sportra nevelés, megengedhető, hogy egy ilyen adottságot, mint a Duna nem használunk ki. Nem akar mindenki versenyszerűen kajakozni, kenuzni, nem akar versenyekre járni. Nálunk sokkal kisebb települések, sokkal kisebb költségvetéssel fontosnak érzik a Duna, a tömegsport ügyét. Nem várható el egy nagyvállalattól, hogy majd ezt is ők, illetve az ő szervezeteik megoldják. De akkor hogyan tovább? Adott egy egyesület, amelyik nem hajlandó együttműködésre, adott egy város, amelyik hagyja, és végignézi, hogy egy maroknyi ember diktál, eldönt sorsokat. Kedves paksiak, kedves régi csónakházások, Dunát szerető emberek, rendjén van ez így?

Mesélhetnék még arról is, hogy gyerekként vízi túrák mellett szegődtünk be a hajójukba, hogy megmutassuk, hol tudnak vizet tölteni a ballonokba, hol tudnak friss kenyeret venni a vacsorához. Akkor még voltak közutak, volt népbolt a Szent István téren. Ma van egy hivatalos stégje a városnak, ahol nyilvánvalóan nagyon „boldogan” hagyja ott az idetérő a hetekre szánt csomagját kikötve felügyelet nélkül, amíg valahol fellel egy élelmiszerüzletet.

Szomorú vagyok és elkecséseredett ezek miatt az emberek miatt is.

Egy fecske nem csinál nyarat – mondják –, sőt lassan a fecskék is elrepülnek délre. De hátha a tavasz új szeleket, újabb fecskéket hoz, és mi is eljutunk a hőn szeretett Dunánkra. Addig nézzük a lehulló sárga leveleket, amik potyognak a szőlőlugasból a kenuba. Itt az ősz. Bizakodom.

Appelshoffer Regina

A témával következő lapszámunkban foglalkozunk.

Azt hittem, az egykori községházáról írni egyszerű lesz, mert a polgármesteri hivatalban dolgozó munkatársaim biztosan sokat és sokfélét mesélnek majd nekem. Nem így történt. A kolégák, akiket megkerestem, nagyon kedvesek voltak – nagyon kedvesen visszaautósítottak. Végül a ma már nyugdíjas Szabóné Tomolík Terézt ajánlották a beszélgetéshez, aki éppen nyaralásból érkezett haza. A Balatonon volt egykori és mai munkatársakkal...

– Nagyon jó barátságban voltunk egymással. Akkoriban – én 1975. január 1-jén kerültem a Községházára, a Deák Ferenc utcába – többet

jelentett számunkra a munkahelyi kapcsolat, mint egy mindennapos munkatársi viszony. Kevesen voltunk, a hivatal létszáma talán harmincöt fő volt, jól megértettük egymást.

Osztályok még nem voltak a hivatalban, csoportfelosztásban dolgoztunk, én az igazgatási csoporthoz kerültem, ezen kívül volt még műszaki, adó és pénzügyi csoport. A tanácselnök Oláh Mihály volt, a csoportvezető Kardos Éva, a vb-titkár dr. Tarján Balázs. Tizenhárom helyiségben dolgoztunk.

Hol volt...? Községháza

(És Terike mesélni kezdett, kérdésekre már nem volt szükség. Mesélt és nevetett nagyokat, jó volt hallgatni az önfeledt visszaemlékezést.)

– A feladatok nem különültek el egymástól. Fiatalok voltunk: kisgyerekekkel vagy éppen várandósan, tehát előfordult, hogy betegség vagy más ok miatt helyettesíteni kellett egymást, ami soha nem okozott gondot. Egyébként én a rendőrségről kerültem át a községházára úgy, hogy magammal vittem a népszerűnyilvántartási feladatomat, amit ott végeztem.

(A ma oly divatos csapatépítés akkoriban spontán módon alakult. Az így létrejött egykori közösségek még ma is életképesek.)

– A munkaidő reggel nyolctól délután öt óráig tartott, szombatonként is dolgoztunk, szabadnapokon ügyeletet tartottunk. Az ebéddő fél óra volt, a járási hivatal működtette a községháza konyháját, oda jártak ebédelni a bírósági, rendőrségi dolgozók. A hivaltaljegéd Kern István volt, aki a feleségével takarított, fűtött – korábban fával, majd a hetvenes években olajkályhákban – aztán ott volt Kovács Gyuri bácsi, aki a vb-anyagokat biciklivel, kismotorral vitte az ülések előtt a tanácstagoknak.

Folytatás a 13. oldalon

Tisztelt Paksiak!

Sok paksi családot felkerestem az elmúlt év során. Szerencsés vagyok, mert rengeteg emléket sikerült felfejtenem a családok segítségével. Akiknél jártam, tudják, hogy az emlékezőseket diktafonon rögzítem és ha a családi fényképalbumból fényképeket is társíthatok hozzájuk, akkor igazán teljes az emlék.

Rengeteg fénykép került így hozzám, de biztosan vannak még a városban olyan fotók, amelyekkel nem találkoztam.

Szeretnék létrehozni – a paksi polgárok, az Önök segítségével – egy közös fotóalbumot, természetesen a családok hozzájárulásával, amely a város régmúltjáról és közelmúltjáról készült képeket tartalmazza és a későbbiekben az internet segítségével minden paksi számára elérhetővé, láthatóvá válna.

Így arra kérem Önöket, amennyiben lehetőségük van rá és szívesen rendelkezésre bocsátják az egykori város – és családi képeket, keressenek – az esti órákban – 316-248-as telefonszámon. Segítségüket köszönöm.

Tell Edit

A paksi Kern Béla 1936-ban Budapesten, a paksi borok boltja előtt. Tumpek Mihály felvétele.

A szüret süteménye versenyre idén is várják a finomságokat a Dunakömlödi Faluházba, szeptember 19-én, déli 12 óráig. Kéri a sütemények receptjeit is, amit sokszorosítanak azok számára, akik maguk is elkészítenék a házi csemegéket. Madár-ijesztő készítő pályázat legjobbjait is díjazza a IV. Dunakömlödi Szüreti Napon. A szervezők kérik, hogy szeptember 15-ig jelezzék részvételi szándékukat a pályázaton. A madár-ijesztőket szabadtéri kiállításon tekinthetik meg az érdeklődők.

Tűzoltóság a gyermekek szemével
címmel rajzpályázatot hirdet a kistérség fiataljainak Paks Város Hivatásos Önkormányzati Tűzoltósága, amely novemberben ünnepli a város szervezett tűzvédelmének 135. évfordulóját. Óvodások, alsós és felsős iskolások rajzait várják, maximum A/3-as méretben. A rajzokat október 16-ig várják, bővebb felvilágosítást a tűzmegeelőzési osztály munkatársaitól kaphatnak.

Leendő életfa-tulajdonosokat várnak az ÖKO Munkacsoport Alapítvány (Paks, Tolnai út 10.) címére. Azon szülők jelentkezését várják, akiknek gyermekük 2008. október 1. és 2009. szeptember 30. között jött, illetve jön világra, és felvállalják, hogy az átvett fát elültetik és gondozzák, hogy együtt cseperedjen gyermekükkel. Jelentkezési határidő október 5., bővebb felvilágosítás: 20/35-43-448.

Folytatás a 12. oldalról

Nagyon fontos megemléke-
nem Adorján Feri bácsit, aki a
Községháza kocsisa volt. Igen,
lovaskocsin mentünk ügyet in-
tézni – télen, nyáron...

– Telefon minden irodában
volt, írógéppel írtunk mindent,
amit lehetett. No, nem villany-
írógéppel, hanem a hagyomá-
nyos mechanikus írógéppel.
Aztán ott volt a stencilgép,
amitől a Márkusné kolléganőm
folyton fekete volt, egészen
könyékig... amíg egyszer kap-
tunk egy másológépet. A Garai
Jucus vékony lemezre gépelte
a tanácsulések anyagát, s azu-
tán ezt sokszorosítottuk: szebb
is volt és gyorsabb is.

(Micsoda hangulat lehetett,
amikor elromlott a stencil-
vagy a másológép s a hivatal-

A kép Vöröszegi József gyűjteményéből származik

nokok – szerelő hiányában –
hozzáfogtak a javításhoz...)

– A szabadidőnket is együtt
töltöttük. 1977-ben volt az el-
ső Tanácsi Dolgozók Találko-

zója Szekszárdon, szakmai és
ügyességi versenyekkel. Em-
lékszem, mi nyertük meg,
paksiak. Aztán a sportnapok
és vetélkedők, a nőnap i ro-
-

dezvények, szilveszterek és
farsangi bállok...

(És Terike hosszasan mesélte
az élményeit az egykori kollé-
gákról, munkáról, gyulai ki-
rándulásról, névnapi összejő-
vetelekről.)

1984 júniusában a Dózsa
György utcai, új épületbe köl-
tözött a hivatal. Akkoriban
biztosan voltak, akik büszkén
járták körbe a „modern” ta-
nácsházát, ahonnan át lehetett
látni a pártbizottság székházá-
ba, szemben a rendőrség „im-
pozáns” épülete, távolabb a
„csodálatos” telefonközpont.

Az egykori községháza he-
lyén felépült művészeti iskola
a bíróság épületével, a Deák-
házzal, a polgári iskolával, jól
megvannak az óvárosban.

Tell Edit

Ismét régészek Lussoniumban

**Egy sikeres pályázatnak köszönhetően idén a megszo-
kottnál hosszabb ideig, két hónapig tarthat az ásátás
Dunakömlődön, Lussonium területén. A birodalom vé-
delmét szolgáló határvonal, a limes része volt a római
katonai erőd, amelynek kiterjedése és védműrendszere
már kirajzolódott az eddigi feltárások során. A leletek
befogadó intézménye a paksi Városi Múzeum, az ása-
tásvezető dr. Váradyné Péterfi Zsuzsanna igazgató.**

Dunakömlődön a Bottyán
sánc fennsíkján talált rá évti-
zedekkel ezelőtt dr. Visy
Zsolt, a Pécsi Tudományegye-
tem professzora egy katonai
diplomára. A lelet jelezte,
hogy ezen a helyen állt az egy-
kori római erőd. A professzor
irányításával több mint húsz

éve zajlanak a területen rend-
szeres ásátások, amelyek so-
rán eddig előkerült az erőd
északi sáncrendszere, a két
északi és a két déli kaputorony
közül az egyik alapozása. Az
idei ásátáson már megkutatták
a tervezett fogadóépület he-
lyét, de itt nem talált régészeti

leletet a Pécsi Tudományegye-
tem tanáraiból és hallgatóiból
álló csoport. Jelenleg az erőd-
falon belüli területen dolgoz-
nak egy tavaly megnyitott
szelvényben, ahol eddig dísz-
kerámia töredékekre, égetett
agyagkorsóra, egy omladékos
részen vályogtéglákra bukkan-
tak, illetve megtalálták a ró-
mai út nyomait is, melyet ké-
sőbb bemutathatóvá kívánnak
tenni, tájékoztatott Fazekas
Ferenc régész, egyetemi tanár-
segéd. A tervek szerint idén
ezt a szelvényt szeretnék telje-
sen megkutatni, illetve újabbat
megnyitni. Az ásátás ez alka-
lommal a megszokottnál hosz-
szabb ideig tarthat egy három-
éves program részeként,
amelyre nyolcvanmillió forin-
tot nyert uniós pályázaton a
paksi önkormányzat. A prog-
ram, amelyben együtt dolgoz-
nak a Pécsi Tudományegye-
temmel, része egy nemzetközi
projektnek, amelynek gazdája
magyar részről a Kulturális
Örökségvédelmi Hivatal, cél-
ja, hogy a római kori Duna li-
mes vonal közép-európai ré-
sze mint az európai kulturális
örökség részét képező régé-

szeti emlék világörökségi lis-
tára kerüljön. A lussoniumi
ásatások eredményeit folya-
matosan dokumentálják, ami a
pályázatban vállalt feladat,
egyben segíti az évekkel ez-
előtt megkezdett rekonstrukci-
ót. 2003-ban a déli kapu, az et-
től északra lévő kaszárnya
épület és a kiserőd műemléki
helyreállítása valósult meg a
paksi önkormányzat finanszí-
rozásában a Nemzeti Kulturá-
lis Örökség Minisztériuma tá-
mogatásával, majd 2008-ban
az északi erőd falat és kaputor-
nyot építették fel önkormány-
zati forrásból, illetve a Duna-
Mecsek Területfejlesztési Ala-
pítvány támogatásával.

Kohl Gyöngyi

Fotó: Szaffner Ferenc

KIADÓ INGATLANOK

Paks főutcáján, iroda-
házban (Tolnai u. 2.)
adminisztrációs vagy
szolgáltató tevékeny-
sége irodák kiadók.

(15 m²-80 m²).

Érdeklődni:

30/9372-668, 75/511-252.

Sydneyben bizonyíthatott a testvérpár

Ha valami életre szóló élmény, Mezősi Judit és Mezősi Ráhel világkupán való részvétele az volt. A Paksi Elevenek Twirling Sportegyesület két versenyzőjének kijutása Ausztráliába – mert, hogy ott, a kenguruk földjén rendezték a versenyt, maga is egy kaland volt. Először is a szponzor a gazdasági válság miatt visszalépett, amikor már befizették a nevezési díjat. Édesanyjuk azonban azt ígérte, hogy ott lesznek... Ott is voltak, s így tettek szert azokra az életre szóló emlékekre, amelyekről előbb az anyuka, Szekeres Judit kezd mesélni, majd sorra kapcsolódnak az élménybeszámolóba a lányok, a tizenhat éves Ráhel és tizennyolc éves nővére, Judit.

Maga a repülőút is kalandos volt, hiszen majd' két nap kellett, hogy kétszeri átszállással odaérjenek és a csomagban – elvileg – nem lehet madártoll, ám Judit fellépőruháját éppen az díszíti. Ilyen és ehhez hasonló akadályok leküzdése után landoltak Sydneyben és foglalták el szállásukat az üzleti negyedben, tíz perc járásra az operától, ahol látnivaló akadt bőven, de például kenyeret venni nem volt egyszerű. A monumentális világvárosban még a verseny helyszínére sem volt könnyű eljutni nap mint nap. A világkupát, mint mesé-

lik, egy olimpiai biciklis csarnokban tartották, ahol olyan hideg volt, hogy majd' megdermedtek. Amúgy télen érkeztek a világ másik végére, de ez nem jelentett havat, hideget, még a Csendes-óceánban is megmártották a lábukat. A verseny négynapos volt, a két lány egyéniben és párosban is indult. Utóbbin kényszerből, mert Ráhel párja indulás előtt visszalépett. A testvérpárnak egy hete volt, hogy „összepróbáljon”, amit csupán az könnyített, hogy korábban Judit tanította be a koreográfiát.

Egyéniben solóban, ami megadott zenére, kötelező elemek bemutatását jelenti saját koreográfiában, illetve free style-ban, ami szabadon választott gyakorlat, mutatkoztak be. Pá-

rosban hatodik helyen végeztek, Judit solo-ban 14., free style-ban 13. lett, Ráhel, aki népesebb mezőnyben indult, az előbbiben 21., az utóbbiban 20. Judit, aki egyébként izgulni szokott, azt mesélte, hogy itt rendkívüli nyugalommal versenyzett, azt gondolta, most megmutatja, mit tud. Ráhelnek ez volt az első világversenye, ő jobban izgult. A versenyen egyébként tizenkét ország háromszáznál is több versenyzője szerepelt.

A lányok élménybeszámolójából kiderül, hogy imádják a twirlinget, aminek nagyon sokat köszönhetnek, például azt is, hogy számos országban megfordultak már. Mint mondják, Pakson, pedig itt van a legtöbb hazai versenyző, nem be-

csülik eléggé ezt a sportot, sőt akad, aki nem is tartja sportnak. Pedig rendkívül jó és összetett mozgás. Ők azért szeretik, mert nőies, vidám, összetett, sok ügyességet igényel. Édesanyjuk hozzáteszi, hogy ezen túl még fontos, hogy mindkét agyféltekét megdolgoztatja, egyébként pedig lélektanilag is ugyanazt nyújtja, mint a többi sport, önbizalmat, jó kiállást ad, megélhetik a sikert, a kudarcot.

Az ausztráliai kalandokhoz visszatérve elmesélik, hogy meglátogatta őket a Sidney-i főkonzul, Nagy Bálint is, mert hírét vette érkezésüknek. Az ő közreműködése révén szerepeltek a kinti magyar rádióban és láthatták a legendás Kék hegyeket, ami onnan kapta nevét, hogy az eukaliptuszerdőkől párologó olaj kékre festi, mondja Szekeres Judit.

Hozzáteszi, hogy ugyan nem kirándulás volt, hanem kökemény verseny a lányok számára, ha már ennyit utaztak, szerét ejtették egy kis kirándulásnak, városnézésnek. A lányok egybehangzóan mondják, hogy számukra legnagyobb élmény az volt, hogy koalákat, kengurukat és tazmán ördögöt láthattak, simogathattak. Édesanyjuk ugyanerre a kérdésre gondolkodás nélkül rávágja, neki pedig az volt a legszebb élmény, hogy életében először látta együtt versenyezni lányait.

-vida-

Ismét átrobogott Pakson a Magyar Borok Útja

Tizennegyedik alkalommal indult útnak a Magyar Borok Útja Rally. A Regőci Attila és Ferjancz Attila nevéhez fűződő megmérettetés az autóversenyzésről és a nagyszerű, minőségi magyar borok együttes felfedezéséről szól. Mindközben a sofőröknek ügyelniük kell arra, hogy a KRESZ szabályait szigorúan betartva tegyenek eleget a borfogyasztási küldetésüknek, felhívva a figyelmet arra, hogy a vezetés

nem összeegyeztethető az alkoholfogyasztással. A vetélkedő pontjai számos borvidéket érintenek, amik a verseny állomásaiul szolgálnak, és egyben remek lehetőséget nyújtanak a helyi borok, borpincészetek népszerűsítésére. A verseny pénteken a parlament elől indult, az első megálló Pakson volt. A száz páros közt az MVM Zrt. vezérigazgatója, Mártha Imre is rajthoz állt, alkalmi partnerével Mittler Ist-

vánnal, a PA Zrt. kommunikációs igazgatójával érkezett a paksi helyszínre. Gépjárműüket nem lehetett nem észrevenni. – Ez egy terepre specializálódott teherautó. Milyen főnök az, aki nem tudja, mivel dolgoznak az emberei, ezért gondoltam, kipróbálom – mondta el Mártha Imre. – Nagyon fontos a magyar borok támogatása. A Paksi Atomerőmű Zrt. reprezentatív célból külföldi vendégeinek egy-egy

finom hazai nedűvel is kedveskedik – tette hozzá Mittler István. A versenyzőknek a művelődési ház parkolójában kellett ügyességi feladatot végrehajtaniuk, a bójákat ki több, ki kevesebb sikerrel kerülgette, végül a paksi helyszínt elhagyva Kiskőrös felé vették az irányt. A cél idén Tokaj, Eger és Mátraalja volt, jövőre várhatóan a villányi borvidéket keresik fel majd az autósok.

Faller Gábor

Jó napot, mi újság?

Pakson érett igazi játékos

Adottságok és mázli. Ennek köszönhetőek az eddig elért sikerek, mondja magáról Gulyás Róbert. Az ASE Európa Ligát megjárt kosarasa Pakst választotta maga és családját otthonául. Kosárlabdázni addig szeretne, amíg azt érzi, hogy a csapat segítségére lehet. Utána olyan munkára vágyik, amit ugyanúgy kihívásnak érez majd, mint most a mérkőzéseket.

– Szeretem az itt élő embereket, szeretek itt élni. Ez egy olyan kisváros, ahol nyugodtan itt merem hagyni a családomat, és attól függetlenül, hogy nem voltam a közeli körben, tudtam, hogy nem érheti baj őket – indokolja Gulyás Róbert azt a döntést, miért éppen Pakst választották otthonuknak. Mint mondja, az is nyomott a latban, hogy itt vált igazi játékos, és úgy érzi, hogy itt az emberek többsége szereti. Ő maga igyekszik mindenkinek ugyanazt az arcát mutatni, és mindenkinek ugyanannyi figyelmet szentelni. Azt nehezen tudja elfogadni, hogy sokan irigykednek, és azt gondolják, hogy a kosárlabdázók élete abból áll, hogy napi kétszer két órát labdáznak, tizedikén pedig jön a fizetés. Panaszra nincs oka, mint mondja, de az is hozzátartozik a sportolói élethez, hogy gyakran vannak távol a családjuktól, minden szombatjuk foglalt. – Műtötték a szememet, mindkét térdemet kétszer, rengetegszer elszakadt a vádlim, a bokám, harmincöt évesen sokszor nehezemre esik felkelni, de ez természetes a klubvezetést és a szurkolókat nem érdekli, a pályán maximumot kell nyújtani – vélekedik. Hozzáteszi, hogy az edzés tényleg csak kétszer két óra, de fizikálisan megfelel tizenkét órának és a szellemi terhelés is rendkívül nagy. Rövid idő alatt nagyon sok olyan döntést kell hozni a pályán, ami befolyásolhatja a klub, a csapat és a játékos jövőjét. Ezt a felelősséget fel kell vállalni. Hozzá tartozik az élsportolói létehez az is, hogy náluk nem lehet arra szá-

mítani, hogy negyven évig lesz biztos munkahelyük. Minden évben meg kell küzdeni a maradásért, és legfeljebb 15-20 jó évben bízhatnak.

Robinak ezzel együtt a kosárlabda az élete, és egyelőre el sem tudja képzelni, hogy mi lesz majd e nélkül. Felsorolni is nehéz, hogy milyen eredmények, sikerek övezik az ASE 35 éves sportolójának pályafutását. Hosszú-hosszú szünet után lett neki köszönhetően magyar kosarás az Európa válogatott tagja, lehúzott öt szezont az Euroligában, játszott nagyon nagy hírével külföldi csapatokban, nagyon híres játékosokkal,

három országban lett bajnok,

mindenütt szerették és elfogadták. Legfiatalabbnak, aktív játékosként választották be a kosárlabdázók halhatatlanjai közé. Ám arra a kérdésre, hogy mi az a mondjuk három dolog, amire a legbüszkébb, azonnal rávágja, hogy a három gyerek. Arra pedig, hogy mit vár még – mosollyal a szája szegletében – azt mondja, a sportban azt szeretné elérni, hogy egy évig ne legyen probléma az, hogy mennyit eszik. – Folyamatosan fogyókúrázom, szerintem húsz éve. Utálom – teszi hozzá. A másik álmom – mondja most már leplezetlenül nevetve –, hogy egyszer tudjon gyorsan ugrani, futni. Komolyra fordítva a szót, elárulja, hogy

örülne, ha a szezont úgy játszhatná végig, hogy nem sérül meg és folyamatosan számíthatna rá a csapat. A keret szinte teljesen új, és egy kicsit gyengébb a tavalyinál, de sok munkával bármit el lehet érni, ösztöszegzi.

Hogy ő minek köszönheti a sikert? Adottságok, meg a mázli, fogalmaz. És az, hogy be mert vállalni, és elment külföldre, ahol rendkívül sokat tanult. Sokat köszönhet az edzőknek, mondja. Mészáros Andrisnak, aki Paksa hozta, Juhász Sanyinak, meg mindenkinek. – Mindenkitől tanultam nagyon fontos dolgokat, nem biztos, hogy minden pozitív volt, de tanultam belőle – tette hozzá.

Elárulta, hogy a tavalyi bajnoki győzelem nagyon fontos volt számára.

Nemcsak önmaga, hanem a fia miatt.

Amikor külföldre ment, ígért neki egy magyar bajnoki győzelmet. És, ha ő megígér valamit, minden erejével azon van, hogy teljesítse. A sikert még szebbé tette, hogy ugyanabban az évben Milán a II. Rákóczi iskola kosárcsapatával szintén bajnok lett a harmadik korosztályos diákolimpián. Robi szeretné, ha gyerekeiknek a tanulás lenne az első, és csak azt követné a sport. Az ugyanis fontos dolog szerinte, de nem lehet rá számítani. Ha olyan a gyerek, akinél megfér a kettő, akkor mehet a sport is, de ha a tanulás hátrányára van, nem engedem, szögezi le. Abban is ilyen eltökélt, hogy, ha majd abbahagyja a sportot, csak olyan feladatot vállal, ami örömet okoz számára.

Hogy meddig játszik, nem tudja, de azt igen, hogy más egyesülethez már nem szívesen menne. Azt tervezi, hogy addig játszik, amíg a csapatnak szüksége van rá, és ő is úgy érzi, hogy segíteni tudja az ASE kosárlabdacsapatát. – Biztos, hogy furcsa lesz. Nem gondolkodtam, hogy mit csinállok majd – mondja a sport utáni időszakról. Szeretné továbbadni tapasztalatait, de nem edzőként, mert az edzők ugyanúgy jönnek-mennek, mint a játékosok, és ő már nem szeretne bőrröndből élni. Sokkal inkább vágyik arra, hogy olyan munkája legyen, amit ugyanúgy kihívásnak érez majd, mint most egy mérkőzést, vagy a bajnokságot.

Vida Tünde

Sport

Egyesületként szurkolnak tovább

Az ASE férfi kosárlabdacsapatának szurkolói, az Atomic Boys 11 tagja egyesületet alakított, amelybe az alapítás óta közel negyvenen léptek be. Az ötfős elnökség tagjai: Szegi Mihály elnök, Babik Róbert al-elnök, Vinter Gábor, Ványi András és Horváth Árpád. Céljuk az itthoni és idegenbeli mérkőzéseken a szurkolás megszervezése, valamint a paksi fiatalok sportra, egészséges életmódra, környezettudatos életre való nevelése. Szeretnék a helyi iskolák testnevelés óráira elvinni az ASE játékosait, a külföldi kosarasok pedig az angolórákon találkozónak a diákokkal. Levelezős rendszerű versenyt is szeretnének indítani a gyerekeknek, havi feladatokkal, amelyre általános iskolai osztályok nevezhetnének. A győztes osztály belépőt nyerne egy mérkőzésre.

– Céljainkat az ASE vezetősége és a kosárlabda szakosz-

Fotó: Molnár Gyula

tály is támogatja, októbertől már szeretnénk elindítani a munkát. Azért lettünk egyesület, hogy elképzeléseinket anyagilag is támogatni tudjuk. Pályázatokon szeretnénk pénzhez jutni, valamint a tagdíjakból befolyó összeggel tudunk majd gazdálkodni. Ezenkívül a személyi jövedelemadó 1%-a, és esetleg vállalkozások párto-

lóg tagként való támogatása segítené az egyesület tevékenységét. Kulturált szurkolást szeretnénk, minél nagyobb közön-
séggel – mondta el Szegi Mihály és Babik Róbert. Aki bővebb felvilágosítást szeretne, vagy belépne az egyesületbe, az ab.egyesulet@gmail.com e-mail címen teheti meg.

(joko)

Az ASE férfi kosárlabdacsapata az őszi bajnoki nyitányra készülve sorra játsza a felkészülési mérkőzéseket. Az első találkozót Szekszárdon bonyolították: ASE-PVSK Pannonpower 73-57. Ezután két hazai mérkőzés következett, ASE-Kaposvári KK 74-62, és ASE-Astrum Levice (szlovák) 72-56. A csapat szeptember 12-13-án a horvát Dárdán vesz részt egy tornán, ahol szombaton a KK Zabok ellen lép pályára. Vasárnap a KK Darda és a KK Sloboda Dita csapatai közül játszik valamelyikkel a harmadik vagy az első helyért.

Az Atomerőmű Sportegyesület megkezdte a bérletek árusítását az ASE Sportszarnok emeleti irodájában a 2009/2010-es kosárlabda bajnoki szezonra. A bérletek ára változatlan.

Az utolsó fordulótlól függetlenül megőrizte tagságát az OB II B csoportjában a PSE felnőtt férfi teniszcsapata. A nyolc együttes tavasszal már megmérkőzött egymással, akkor a paksiak az 5. helyen végeztek. A rájátszást így az alsóházban kezdték, és a három hátralévő meccsből egy győzelem elegendő volt a bennmaradáshoz. Szeptember első hétvégéjén az MTK-tól idegenben 7:2-re kaptak Barta Attiláék, de másnap Szekszárd legjobbjait 6:3-ra legyőzték. Így az utolsó fordulóban a Vízművek–PSE összecsapás számukra tét nélküli.

róné

A bajnok ellen mérkőzik a PFC II.

– Összességében nem lehet panasz a csapat eddigi teljesítményére, bár hiányérzetünk mindenképp van. Az első két mérkőzésünkön nagy arányú győzelem helyett meg kellett elégednünk a döntetlennel, az utóbbi két nagy arányú sikernek természetesen örülünk – összegzett Buzás Attila, a Paksi FC II NB III Dráva csoportjában szereplő labdarúgócsapat

edzője. A Horváth Sándorral közösen irányított gárda eddigi szereplése tehát két győzelem és két döntetlen. Sorrendben: Ócsárd–PFC II. 2:2, PFC II.–Bogád 2:2, Várpalota–PFC II. 1:8, Kaposvári Rákóczi II–PFC II. 1:4. – A több edzés miatt fizikai fölényben van csapatunk, az első kerettel tréningező játékosok, valamint az NB III-as keret tagjai képességeik-

nek megfelelően teljesítenek. Az igazi erőfelmérő azonban az előttünk álló hétvégén következik, együttesünk ugyanis a tavalyi bajnok Szentlőrinc otthonában vendégszerepel – tette hozzá Buzás Attila. A Paksi FC II. négy fordulót követően a negyedik helyen áll 16:6-os gólkülönbséggel, 8 szerzett ponttal.

efg

PAPP HORGÁSZBOLT

Paks, Rosthy u. 3.

Telefon: 75/311-060, 20/931-5261

e-mail: papphorgaszbolt@topmix.hu

Nyitva tartás: hétfő-csütörtök 9–17 óráig, péntek 8–17. Szombat 8–12-ig.

Minden bot és orsó 10% engedménnyel, egyes zsinórok 40% engedménnyel, SHIMANO papucskok 30% engedménnyel vásárolhatók meg.

5000 Ft feletti vásárlás esetén 5000 Ft-onként 1 kg etetőanyagot adunk 1 Ft-os áron.

Fotó: Molnár Gyula

3200 gyerek 20 sportággal ismerkedett két napon keresztül a paksi Nagy Sportágválasztón, amit először szerveztek városunkban.

Ősszel ötödik alkalommal rendezték meg Budapesten a Nagy Sportágválasztót. Ennek mintájára és eszméiségét megőrizve, vidéken elsőként Pakson, az Atomerőmű Sportegyesület saját kezdeményezésére rendezték meg az első paksi Nagy Sportágválasztót a strandon. Sok sportemberben és szülőben fogalmazódott meg az igény, hogy a helyi adottságokhoz, lehetőségekhez mérten szervezzenek a budapestihez hasonló rendezvényt. A fővárosi szervezők partneriségével, az ASE szervezésében, a PSE részvételével zajlott az esemény. Első nap a közepiskolások, második nap pedig a nagycsoportos óvodások és az általános iskolások ismerkedhettek húsz Pakson úzhető sportággal. A bújárkodás, férfi és női kosárlabda, floorball, íjászat, judo, kajak-kenu, karate, labdarúgás, néptánc, ökölvívás, ritmikus gimnasztika, röplabda, sakk, tájfutás, teke, tenisz, twirling, úszás és vitorlázás rejtelmeibe a jelenlévő edzők, sportolók vezették be a gyerekeket. A mély vízi medencében vitorlázni, a csúszdás medencében pedig kajakozni és kenutzeni lehetett. A füves területen és a fák között pedig a többi 18 sportág várta az érdeklődőket.

A fiatalok találkozhattak olimpiai bajnok, több világ- és Európa-bajnok sportolóval, valamint az ASE és a PSE NB I-es kosárlabda, illetve labdarúgócsapatának játékosai. Többek között ott volt Éger László (labdarúgás), Gulyás Róbert (kosárlabda), Braun Ákos (judo), Kovács Antal (judo), Kozmann György (kenu) és Boros Gergely (kajak).

– Az óvodások és az általános iskolások között óriási volt az érdeklődés, sorban álltak a különböző sportágak bemutatójánál, mindent ki akartak próbálni. Szerencsére az

időjárás is velünk volt. Már most elkezdtük tervezni a jövő évi rendezvényt, megpróbáljuk még jobbra tenni az eseményt, habár pár nap alatt már nagyon sok pozitív visszajelzést kaptunk – mondta el Bedecs Ferenc, az ASE kajak-kenu szakosztályának vezető-edzője.

Kovács Antal, ASE ügyvezető igazgató: Szerencsére jól állunk példaképekkel. Itt, Pakson sokan vannak, akik a különböző versenyeken megállták a helyüket, a gyerekek láthatják, hogy érdemes sportolni. Nekem a judóra van rálátásom, és mondhatom, hogy a '90-es évek óta, aki a sportban sikereket ért el, az az életben is megállta a helyét. Példaként említeném a Till lányokat: orvos, jogász, tanár lett belőlük. Ezzel a rendezvénnyel is szeretnénk tovább javítani a város sporthoz fűződő kapcsolatát. Azt látni kell, hogy a sport mellett, hogy jó időtöltés, eszköz ahhoz, hogy a személyiség olyan irányba fejlődjön, hogy művelője a későbbiekben az életben is megállja a helyét.

A sport napja

Balog Judit, PSE ügyvezető igazgató: Az egész rendezvény lényege, hogy mindenkit próbáljunk megmozgatni, aki kijön ide a strandra. Kedvet kell csinálni ahhoz, hogy a későbbiekben eljárjanak edzésre, mi örülünk, ha jönnek hozzánk a gyerekek. A PSE-ben mintegy 300 utánpótlás korú versenyző van, ebből a fele focizik, a másik fele a többi öt szakosztály között oszlik el. Amennyiben a sportágválasztó hatására sokan jönnének hozzánk, nem esnénk kétségbe, tudunk alkalmazkodni az igényekhez. A ritmikus gimnasztikánál azért ez most edzőhiány mi-

att egy kis gondot jelentene, de megoldanánk. Mozogjon mindenki!

Poór József testnevelő tanár, Deák Ferenc Általános Iskola: Az alsó tagozatos gyerekek szeretnek mozogni, még 5-6.-ban is ezt látom, de utána már más dolgok kerülnek előtérbe. Az a tapasztalat, ha 6-12 éves korig hozzászoknak a rendszeres sportoláshoz, akkor nem hagyják abba. Pakson óriási a kínálat sportágak szempontjából, aminek van előnye és hátránya is. A nagyvárosokhoz képest itt jobb a helyzet, jobb a lehetőségek is, több gyerek sportol. Nálunk heti három testnevelés óra van, ehhez jön heti 3-4 tömegsport óra. A tömegsport foglalkozásokon délutánonként már nem minden gyerek vesz részt, az lenne a jó, ha 6-7. órába be lenne építve. Az óraszám 20%-ának kellene mozgásos órának lenni.

Fürediné Nikl Aranka testnevelő tanár, Vak Botyán Gimnázium: Sajnos egyre kevesebb gyereket lehet rávenni, hogy sportoljon. Aki nem kezdte el időben, nálunk már nem fog. A hetedik évfolyamosokat még rá lehet venni, hogy elkezdenek sportolni, de a 15 éveseket már nem. Nem minden szülő gondolja úgy, hogy a gyerekének sportolni kellene. Egyre több a testnevelésből felmentett, ha a gyerek nem akar részt venni a tornaórán, megíratja a szülővel az igazolást. Így az a heti 2 óra is elmarad, amin mozoghatna, nem hogy versenyszerűen sportoljon. Nagyon sok lány már fűzőben jár, térd- és bokaproblémáik vannak a túlsúly miatt. Ennek ellenére úgy látom, a mi iskolánk még jól áll, sok sportoló is van, judo, kosárlabda, labdarúgás, rg, tenisz, twirling sportágakban. Jó ez a sportágválasztó, a gyerekek beleszoktak a dolgokba, és esetleg kedvet kapnak hozzá.

Kovács József

Fotó: Molnár Gyula

Fesztiválra készülnek Hétfége a Füzesen

Fotó: TelePaks Kistérségi Televízió

Szeptemberben lemondott a Paksi Sárkányhajó Clubban betöltött szakmai alelnöki és vezetőedzői posztjáról Varga Tibor, akinek irányításával idén az ifjúsági csapat a klub Európa-bajnokságon két arany- és egy ezüstérmet szerzett.

Az elnökség a posztra Nádas Pétert kérte fel, aki mellett segítőként Taba Csilla és Domonkos Tamás dolgozik. Az elnökség további határozata alapján a klub titkári teendőket Pilisi Pál, a PR mene-

dzseri feladatokat Kovács Gábor végzi.

A Club szeptember 19-én sárkányhajó fesztivált rendez Fadd-Domboriban amatőr csapatok részére. A versenyre munkahelyi kollektívák és baráti társaságok jelentkezését várják, tájékoztatta lapunkat Hubert István, a klub alelnöke. Bővebb felvilágosítást kaphatnak telefonon Pilisi Páltól (30/9018-293) és Kovács Gábertől (20/9716-047).

(joko)

Nyolcvanán ragadtak pecabotot a Paksi Atomerőmű Horgászegyesülete által szervezett versenyen. A vasárnapi hűvös időjárás nem kedvezett a horgászoknak. – Nagyon kevés halat lehet fogni. Bizonyára közrejátszik a front is, és az, hogy ezek szerint mi is ügyetlenek vagyunk. A fenekező módszerrel fognak ugyan egy-egy pontyot, de semmi több – mondta el Várszegi Ferenc, aki a versenyző kategóriában indult. Marosi Attila szintén „versenyző”, a dévérkeszegeket fenyegette. A korai szakaszban kifogott közel húsz példánnyal nem volt teljesen elégedett, a hideg időt sajnos megérzik a halak.

A Paksi Atomerőmű Zrt. vezérigazgatója, Süli János jó gazda módjára szemlélte a tavat, illetve a versenyzőket. Kedvet nem kapott a horgászathoz, többek közt azért sem, mert amúgy sem lenne rá ideje. A résztvevők számával viszont elégedett volt, valamint azzal is, hogy a tó Dunához közelebb eső részén több hal akadt a horgokra. A versenyt a gyermekek közt Dudás Dávid nyerte, az ifi kategóriában Kerti Dávid, a nőknél Vácsi Antalné, a felnőtteknél Pach József, míg a versenyzőknél Czimmer Péter. A családi horgásznapi finom ebéddel zárult.

Faller Gábor

Nagykanizsán rendezték az V. Pláza Kupa ökölvívó versenyt. A Pláza bevásárlóközpontban felállított ringben nyolc egyesület 68 versenyzője mérte össze tudását. A PSE fiatal ökölvívói nagyon jól szerepeltek. Gyermekek korosztály: Líbor Sándor (28 kg) Kovács János (34 kg) és Györgye Norbert (36 kg) aranyérmes lett. A serdülők között Horváth Patrik (34 kg), Vidács István (48 kg) és Lacza Mihály (72 kg) állhatott fel a dobogó tetejére, míg Sárközi Tamás (38,5 kg) ezüstérmet szerzett.

Régi hagyományokat elevenítettek fel

Őseink életének, a magyar hagyományoknak a bemutatása az Életfa Kulturális Egyesület „Hagyományörző magyarok napja” rendezvényének alap gondolata, amelyre harmadik alkalommal várták az érdeklődőket, az ürgemezei strand melletti parkban. Az elsőt még baráti társaságként szervezték, a másodikat és az ideit pedig már civil szervezetként. A program visszatérő eleme a főzőverseny, a vitézi próba, illetve a kézműves utca, amely idén volt a legnépesebb, és a szervezők ragaszkodnak ahhoz, hogy mindig legyen zene és tánc. Minden évben valamilyen évfordulóhoz kötik az előadásokat: tavaly a reneszánsz, idén pedig a ma-

gyar nyelv állt a fókuszban, mondta el Lampert Marianna, a szervezet alelnöke. Hozzátette, sokan hozzájárultak anyagi tá-

mogatással, munkájukkal a rendezvény sikeréhez, az önkormányzat oktatási és kulturális bizottságától nyertek támoga-

Fotó: Molnár Gyula

tást és számos cég is segített, illetve partnerük volt a Celőke Mezőföldi Íjász Egyesület, a Bethlen Gábor Cserkészcsapat, Orosz Péter, valamint a Koszoru Kézművesház. Kortól függetlenül mindenki találhatott számára vonzó programot, volt többek között gyermekelőadás, vásári komédia, előadás az ezeréves Tolna népeiről, nyelveiről és nyelvi érdekességeiről, motoros felvonulás, a kövön sült ételek sem maradtak ki a kínálatból, ahogy a lovaglás, a jurta állítás és a játszóház sem, a kézművesek sátrai között sétálva pedig ki is lehetett próbálni a hagyományos magyar mestersegeket. Az esti órákban koncertekre várták a közönséget, ahogy az egész napos rendezvényt megelőző ráhangoló est.

-gyöngy-

Moziműsor

Szeptember 13. (vas.) 19 óra
MEGINT 17
amerikai vígjáték

Szeptember 16. (szerda) 19 óra
**HANNAH MONTANA:
A FILM**
amerikai vígjáték

Szeptember 17. (csüt.) 19 óra
GETTÓMILLIOMOS
angol-amerikai filmdráma

Szeptember 18. (péntek) 19 óra
**HARRY POTTER ÉS
A FÉLVÉR HERCEG**
angol-amerikai fantasy film

Szeptember 19. (szombat) 17:30
JÉGKORSZAK 3.
– **A DÍNÓK HAJNALA**
amerikai animációs film

PANTAR Kegyeleti Szolgáltató
Bt. Paks, Kálvária utca 2.
Állandó ügyelet: 30/9363-255 (x)

Fotó: Molnár Gyula

A Paksi Fotósok Baráti Körének képeiből nyílt tárlat a művelődési központ kiskiállítójában, amit Kiss G. Péter ajánlott az érdeklődők figyelmébe. Aki kíváncsi, mit kaptak lencsevégre a paksi fotósok, az szeptember 25-ig bepillantást nyerhet munkáikba.

A Városi Múzeum udvarán is megáll a Petőfi Irodalmi Múzeum „Nyelvet öltünk!” című utazó kiállítása, mely Kazinczy Ferenc születésének 250. évfordulójára készült. A játékos címet viselő kiállítás a magyar nyelvközösség aktuális nyelvhasználatát és magát a nyelvet helyezi a középpontba a régi szerelmes levelektől az sms-ekig. A tárlat szeptember 23-24-én 10 órától 18 óráig tekinthető meg a múzeum udvarán. Emellett szeptember 23-án irodalmi estre is invitálják az érdeklődőket a kőtárba. A belépés díjtalan.

1%

Az „Együtt a parlagfü ellen” Alapítvány köszönetét fejezi ki mindazoknak, akik adójuk 1%-át céljaink elérése érdekében ajánlották fel. A 2007-es év SZJA 1%-ának felajánlott összege 585.638 Ft volt, melyet egészségmegőrző, betegségmegelőző és rehabilitációs programokra fordított. Bízunk abban, hogy az elkövetkezendő években is támogatják közhasznú tevékenységünk minél hatékonyabb megvalósítását. Köszönettel: az Alapítvány kuratóriuma és munkatársai.

Pályázatot hirdet az önkormányzat egészségügyi és szociális bizottsága, Pakson működő alapítványok, egyesületek számára. A pályázat célja sokrétű, az egészségmegőrzéstől a szakemberképzésig számos feladatot felsorakoztat. A szükséges adatlapot letölthetik a www.paks.hu honlapról vagy személyesen átvehetik a polgármesteri hivatal szociális osztályvezetőjétől. Leadási határidő szeptember 18-a.

Nincs varrógépe? Nem tud varrni? Tud, de nem szeret? Nincs rá ideje?

Hívjon most, ha van a ruhátárában olyan, ami javításra, cipzárcserére, igazításra, átalakításra vagy felújításra vár!

Tel: 70/528-5431, www.paksiruhaszerviz.hu

Keresse fel még ma lakóhelyéhez legközelebb lévő átvételeket!
Gyerekruha javítás 20% kedvezménnyel 2009 szeptember 30-ig.

Óvárosban:
MÉTERÁRU-LAKÁSTEXTIL ÜZLET
(Molnárék)

Paks, Dózsa Gy. u. 25. Tel: 75/310-351
Nyitva: H-P 8-17; SZO. 8-12

Lakótelepen:
PIROSKA MÉTERÁRU ÜZLET
(MONTÁZS)

Paks, Gagarin u. 3 Tel: 20/579-0278
Nyitva: H-P 9-18; SZO. 9-12

RUHÁTÁRBAN PROBLÉMA? A RUHASZERVIZ MEGOLDJA!

HITELEK! 18 BANK hitelei egy helyen!

**VÁGÓ ISTVÁN
AJÁNLÁSÁVAL!**

CREDITHILL
Hitelek költségeit megelőlegezzük!

RÉGI vagy BIZTOSÍTÁSOS HITELET,
VÁLTSA KI KEDVEZŐBB HITELEL!

Hiteleink kockázatos életbiztosítás,
befektetés nélkül felvehető!

**A banki szigorítások ellenére megtaláljuk
Önnek a LEGKEDVEZŐBB HITELET,
deviza és forint alapon is!!!**

FLK-val kombinált hitel		
Például:	10 évre	15 évre
1.000.000	10.364	8.363
3.000.000	29.091	25.091
5.000.000	49.819	41.891
THM:	10,56%	10,33%

GYORS hitelek,
rövid idő alatt
1-5 millió ft-ig
Akár értékbecslési és
közjegyzői díj nélkül

Kedvező hitellehetőség akár 40 év futamidőre!
1 millió Ft ➡ 6.557,-/hó ➡ THM: 8,47%
3 millió Ft ➡ 19.672,-/hó ➡ THM: 7,54%
5 millió Ft ➡ 32.787,-/hó ➡ THM: 7,37%

Szekszárd, Garay tér 1/4.
Telefon: 74/511-428
Mobil: 30/311-1181

BaTuKft

**BA-TU
Építőipari Kft.**

**Teljes körű építőipari szolgáltatás
Betonvágás és betontörés munkagépekkel!**

www.ba-tu.hu

Telephely: Paks, Ipari Park

Tel./fax: 06-75/313-226

Tel.: 06-30/9372-668

E-mail: batu.epito.paks@freemail.hu

Építés, fuvarozás, gépi földmunkák

Hidasi lány fejére került a korona

A királynői koronát egy hidasi lány, Biszak Kinga nyerte el a nemzetközi Alpok-Adria Szépségverseny Tolna megyei döntőjében, amelyet Pakson tartottak, a Csillag Show-tánc Egyesület szervezésében. A címért tizenöt ifjú hölgy versengett.

Az olasz licenc magyarországi tulajdonosa a paksi Csillag Show-tánc Egyesületre bízta a nemzetközi Alpok-Adria Szépségverseny idei Tolna megyei döntőjének megszervezését. A lányok utcai ruhában, fürdőruhában, illetve estélyiben léptek színpadra. A szünetekben SP, Bödöcs Tibor humorista, valamint a Csillag Show-tánc Egyesület szórazottatta a közönséget. Csiczer

Biszak Kinga számára nem ismeretlen a szépségversenyek világa, tavaly éppen ezen a megmérettetésen udvarhölgy lett. Mint mondja, sok szép lány volt a mezőnyben, nem számított rá, hogy az ő fejére kerül a korona. Kinga jelenleg a bonyhádi Perczel Mór szakközépiskola tanulója, légiutaskísérő szeretne lenni. Szabadidejében szívesen motorozik, autózik, és nagyon szereti az állatokat.

Fotók: Szaffner Ferenc

Lacza Ivett mások biztatására jelentkezett a szépségversenyre, nagyon örül a közönségdíjnak. Mint mondja a fotózáson, a próbákön és a versenyen egyaránt jól érezte magát, barátságos volt a légkör. Jelenleg az ESZI-ben tanul, építész-mérnöknek készül. Szabadidejében szívesen olvas, szeret kerékpározni és úszni. Ami a szépségversenyeket illeti, nem kizárt, hogy találkozunk még vele ilyen megmérettetésen.

János, a Paksi Atomerőmű Zrt. üzemviteli igazgatója elnöklével tizenöt fős zsűri hozta meg a döntést, miszerint a királynői címet egy hidasi lány, a tizennyolc esztendőes Biszak Kinga nyerte el. Az első udvarhölgy a szintén tizennyolc éves Gaál Fanni Anna lett Zalaegerszegről, a második udvarhölgy pedig a húszéves Szamos Vanda Budapestről. A közönségdíjat Lacza Ivett vehette át, aki tizennyolc esztendőes és paksi. A verseny első helyezettje továbbjutott az országos döntőbe, az udvarhölgyeknek a középdöntőn van még esélyük erre. Az országos döntő első három helyezettje képviseli majd Magyarországot a nemzetközi finálén, Olaszországban. -gyöngy-

További képek a versenyről a www.paksihironok.hu oldalon.

MECSEKVIDÉKE
TAKARÉKSZÖVETKEZET

48 éve Ügyfeleink szolgálatában!

NYUGDÍJAS HITEL

Szeretné felújítani lakását, családi házát?
Energiatakarékosra cserélni háztartási gépeit?
Szeretne kirándulni, nyaralni?

Vegye igénybe a nyugdíjas hitelt, 75 éves korig!
Felvehető összeg: 100 ezertől akár 1 millió Ft-ig,
futamidő: maximum 60 hónap

**100 ezer forintnál 2 567 Ft, 500 ezer forintnál
12 831 Ft a havi törlesztő részlet**
Kamat 16%, kezelési költség 2%.
THM 23,88% a félmillió kölcsön esetében.
Paks, Villany u. 4. Tel.: 75/511-240

Jelen tájékoztató nem minősül ajánlattételnek. A szerződés részletes leírását az üzlet- és termékszabályzatok tartalmazzák!

**Most megéri
idősebbnek
lenni!**

80 év = -80%
57 év = -57%
38 év = -38%

Érvényes:

- akciós keretekre
- normál lencsére is, Super Vision réteggel
- komplett szemüveg rendelése esetén

SUPER HI-VISION

3X KARCALLÓBB

Életkor = kedvezmény!

AZ ÖN OPTICNET PARTNERE:

**Lens
OPTIKA**

PAKS, Dózsa György u. 20.
Tel.: 75/511-246

SZEKSZÁRD, Széchenyi u 21. I. emelet
Telefon: 74/311-262

A LÁTÁS GARANCIAJA
www.opticnet.hu